

БАЧКИ КУТАК

бр. 25
јун 2018.
ГОДИНА XII

Лист ученика Основне школе „Руђер Бошковић” - Број 25.

Извршни директор: Станислава Шарчевић-Гога
Главни и одговорни уредник Ива Кнежевић 7A1
Ментор главних уредника: Весна Луковић

Уређивачки одбор:
Данијела Андерјић, Гордана Мишковић, Вања Владушић,
Драгана Милетић, Слађана Ристић, Бранислава Грубишић,
Јелена Врачевић Бојациевски, Невена Ђукић, Сања Каличанин
Обрадовић, Божидар Радусин, Данијела Бакић, Весна Затежић,
Весна Рикало, Весна Божовић, Дејан Павловић, Катарина
Баришић, Јелена Дардић, Јелена Познић, Зоран Мишић,
Катарина Милошевић, Ена Стојановић, Весна Луковић
Лектор - Весна Луковић

„Бачки кутак” је и ове године овећан наградом. Освојили смо 2. место за најбољи основношколски часопис. Похвалили смо се, а сад желимо да вам представимо нови број који посвећујемо Вуку Стефановићу Караџићу обележавајући, на тај начин, 200. годишњицу нашег писма. Многе рубрике ће из своје визуре осветлити значај овог јубилеја. Интервјуисали смо проф. др Александра Милановића, професора Филолошког факултета, говорили о значају реформе писма, одредили друштвено-историјске околности његовог одласка у Беч, проговорили о писмима других народа.

Уживајте, као што смо ми, стварајући овај број.

У име редакције, Весна Луковић

Новинари:
Главни и одговорни уредник Ива Кнежевић 7A
Богдан Јоковић 8/1, Емилија Пуповац, Катарина Влајић, А
настасија Оцокољић, Стефан Суботић, Алекса Лолић, Богдан
Јоковић 8/1, Лореана Петровић, Теодора Магазин С9

Насловна страна: групни рад 3A и 4B
Дизајн: www.printandscreen.rs

РУБРИКЕ:

ИНТЕРВЈУ

МУЗИЧКА КУТИЈА

МИ У ПОСЕТИ

ИСТОРИЈСКИ ВРЕМЕПЛОВ

ШИРОМ ОТВОРЕНИХ ОЧИЈУ

СЛАТКА МАТЕМАТИКА

ЈЕЗИКОСЛОВЉЕ

ПЕТ ПЛУС

5+

АРТ

ЕКОЛОШКИ АГЕНТИ

ОКОМ НАУКЕ

PUZZLE

МАТУРАНТИ

СПОРТОЛИКЕ СТРАНЕ

НАШЕ ПЕРО

И ЈОШ ПОНЕШТО...

КАШ МОЗАИК

УПЕШИ

Драги наши читаоци,

„Ђачки кутак“ је и ове године овенчан наградом. Освојили смо 2. место за најбољи основношколски часопис.

Похвалили смо се, а сад желимо да вам представимо нови број који посвећујемо Вуку Стефановићу Караџићу обележавајући, на тај начин, 200. годишњицу нашег писма. Многе рубрике ће из своје визуре осветлити значај овог јубилеја. Интервјуисали смо проф. др Александра Милановића, професора Филолошког факултета, говорили о значају реформе писма, одредили друштвено-историјске околности његовог одласка у Беч, проговорили о писмима других народа.

Уживајте као што смо ми стварајући овај број.

У име редакције, Весна Луковић

Тара Станчевић 3А

Интервју са проф. др Александром Милановићем

Кад си ученик основне школе, природно ниси у прилици да често будеш у контакту са универзитетским професорима. Ми се хвалимо срећном околности да је био три пута гост нашег Образовног система. Сусрети са њим открију са колико посвећености, љубави, енергије говори о историји нашег књижевног језика. Готово увек кад се у јавности постави питање језика и језичке културе проф. др Александар Милановић буде неко ко је укључен и позван да буде гласноговорник стручне јавности. Поносни смо што је био наш саговорник и у овој години толико значајној за нашу културу.

• Како је било Ваше детињство?

Весело и безбрижно. Одрастао сам на Црвеном крсту у Београду, окружен својим друштвом и друштвом старијег брата. Брату и мени највећа љубав био је риболов са оцем, стрицем и ујаком. Обожавали смо и породична летовања са оцем као возачем и превише брижном мајком.

• Какви сте били као дете?

Дружељубив пре свега. Имао сам дивно друштво у разреду и много времена проводили смо заједно у великој групи, играјући фудбал, кошарку, кликере, тапке, мали голф на Калемегдану... Као и већина дечака на Црвеном крсту, био сам помало спреман на несташлуке, па и на безазлене дечје туче које су се завршавале брзим помирењем и још већим другарством између „зараћених страна“.

• Јесте ли волели школу?

Да, али најпре као извор дружења. Био сам вуковац у ОШ „Синиша Николајевић“, имао сјајне наставнике које и данас поштујем, ишао на многа такмичења (математика, физика, фотографија), али ми је тада, признајем, у школи више од образовања значило дружење у разреду, у школи и после ње.

• Који Вам је био омиљени предмет у школи?

Од првог разреда највише сам волео српски језик и књижевност. Учитељ Саша имао је обичај да нас пита да ли хоћемо час српског или час математике. Увек сам

се чудио како најбољи ђаци у разреду, сви осим мене, по правилу гласају за математику. Усамљен у жељи, трудио сам се да барем будем гласнији од других. Ја сам уживао да читам и пишем, да се изражавам другачије и боље од других, што сам вежбао са братом Пеђом. Зато сам обожавао српски језик.

• Које особине је поседовао Ваш омиљени наставник?

Драго ми је што сте поставили ово питање. Омиљени наставник је веома битна особа у будућем животу младих. Мој омиљени наставник био је наставник физичког образовања Миодраг Јовановић, кога смо сви од миља звали Рики. Био је веома строг и ретко се смејао, али је био веома стручан и успевао је да у нама пробуди огромну љубав за спорт и физичку активност. Рики је од нас стварао праве, спремне такмичаре, а као школа били смо на градском нивоу веома успешни у кошарци и атлетици, а сасвим солидни у пливању и фудбалу. Наставник Рики био је веома праведан и увек је бирао заиста најбоље да буду школски репрезентативци, није дозвољавао да појединац буде изнад тима, а наше успехе је и медијски пласирао, што је нама тада много значило.

• Које сте писце највише читали када сте били дете?

Мој књижевни укус помало је формирао деда Живојин, професор српског језика. Волео сам највише Нушића и Ћопића од српских писаца, од светских Твена, Верна, Дикенса, Стивенсона, Иљфа и Петрова. Све су то класици књижевности за децу. Већ крајем основне школе много сам заволео и роман „Кад су цветале тикве“ Драгослава Михаиловића, који је био у братовљевој средњошколској лектури.

• Да ли сте се бавили спортом?

Тренирао сам прво фудбал у ФК „Синђелић“, а тренер ми је био чувени Звездин фудбалер и репрезентативац Јован Куле Аћимовић. После сам кратко време тренирао кошарку у ОКК „Беко“, и опет сам имао срећу да ме тренира прослављени Слободан Пива Ивковић, један од највећих српских тренера. Кошарка ми је остала велика страст, и данас је радо играм.

• Шта сте желели да budete кад порастете?

Имао сам помало необичну жељу за дечаке: да будем новинар. Од малена ме је привлачила идеја да путујем по свету и пишем за дневне новине, које сам рано почео да читам. Са том идејом бирао сам и гимназију и факултет, а током гимназијских пракси у редакцијама, и касније током студија, накратко сам остварио своју дечачку жељу.

• Како изгледа Ваш типични дан?

Највећи део дана проводим за радним столом, што подразумева две повезане активности: читање научне литературе и писање сопствених научних радова. То значи да је на столу хрпа књига и часописа, разних папира, оловака и, наравно, лаптоп, као и шоља са кафом. Потом у касним поподневним и вечерњим сатима следи настава на факултету, као и консултације са студентима. Рад са младим људима подмлађује и освежава. Слободно време проводим са децом и женом или на пецању.

• Које предмете предајете?

Предајем више предмета: Историјску фонетику српског језика на првој години студија, Историју српског књижевног језика на другој, Основе нормирања српског језика на четвртој, потом Академско писање на мастер студијама. Ја сам, ипак, пре свега историчар српског језика, што је у основи свих предмета које држим. Студенти српског језика проведу са мном доста времена, а студенти књижевности само један тзв. семестар (тј. полугодиште).

• Објасните нам по чему се разликује улога универзитетског професора од осталих наставника?

Нема много разлике, сви наставници су врло важни за правилно формирање младих образованих људи, и одговорност за тај процес иста је код оног који предаје у 5. разреду основне школе и онога на 5. години студија. Дакле, наставник мора давати све од себе на часу и ван њега, мора бити енергичан, динамичан, строг и праведан, спреман на разговор. Наставник на факултету, за разлику од других, поред образовања и васпитања младих мора још да се посвети и и науци, што је огромна обавеза. Универзитетски професор, такође, има дужност да буде присутнији и у културној јавности, да јавно искаже своје мишљење о друштву, политици и сл. Ту су највеће разлике.

• Из визуре историчара језика објасните нам значај ове године?

У 2018. години могу се обележити многи значајни догађаји за српску филологију, а најзначајнијим сматрам три: 250 година од објављивања Орфелиновог Славеносрпског магазина (1768), 200 година од објављивања Вуковог Српског рјечника (1818) и 150 година од формалне Вукове победе (1868), када је укинута последња забрана на Вукову ћирилицу и његов правопис. Све су то године које уче и основци. Несумњиво централна у свему је 1818. година, када је у Српском рјечнику Вук извршио реформу ћирилице, правописа и читаве основице књижевног језика.

• Шта смо дужни Вуку?

Вук нам је подарио ћирилицу, правопис и књижевни језик које и данас користимо. Омогућио нам је најсавршенији систем за писање у савременом свету кроз остварење идеје „пиши као што говориш“, па наша деца лакше и брже науче да пишу и читају него друга. Указао је нама и читавоме свету на огроман значај српске народне књижевности, којој се дивио и

Гете. Створио је једноставан књижевни језик који је убрзао просвећење српског народа у 19. веку и условио његов муњевити успон на културној мапи Европе, и то и у уметности и у науци. Без Вука не бисмо тако брзо добили Андрића, Црњанског, Теслу, Пупина, Миланковића, Петровића Аласа...

• **Вук ће бити значајна тема и на 16. међународном конгресу слависта у августу 2018. године.**

Београд ће у августу ове године бити светски центар славистике, у њега ће из читавог света доћи преко хиљаду научника. Србија је први пут домаћин највећег догађаја у науци о словенским језицима, књижевностима и културама, који је једном у пет година. Верујте да сваки од тих хиљаду слависта, било да је из Америке, Русије или Јапана на пример, јако добро зна шта је све учинио Вук. Једна од значајних тема Конгреса биће управо Вуков Српски рјечник из 1818. године, који је непресушна научна инспирација, не само за филологе.

• **Каква је улога Међународног комитета слависта?**

То је највиша и највећа институција која окупља све националне славистичке комитете (српски, словеначки, бугарски, руски, белоруски, украјински, пољски, чешки, словачки, итд.), а задатак Комитета је да даље развија славистику. Словенски језици, књижевности и културе имају значајно место у савременом свету. Комитет има више десетина међународних комисија које непрекидно раде и састају се једном годишње, а круна читавог рада су конгреси. Резултати рада комисија и Конгреса публикују се у научним зборницима високе вредности, али су они видљиви и ван тих зборника јер су ови научници високо друштвено вредновани у својим срединама.

• **Постоји ли англосрпски језик?**

Нажалост, овај термин који је смислио колега Твртко Прћић све више добија смисла јер је српски језик све засићенији непотребним речима и изразима из енглеског језика, нарочито у свакодневnoj комуникацији, али и у медијима, нарочито када су у питању текстови или емисије о моди, спорту, свакодневици. Само неколико примера, свесно исписаних ћирилицом: фенси, тренди, мејк ап, пикенрол, пикенпоп, степ бек, лајф коуч... Примера имате на хиљаде, написане су читаве студије о њима. Утицај енглеског не можете избећи, али га можете контролисати. То важи за читаво друштво, али и за сваког од нас појединачно. Немојмо уносити непотребне речи из било којег страног језика!

• Зашто треба неговати ћирилицу?

Ћирилица је српско национално писмо од када смо примили писменост у 9. в. н. е. Користимо је, дакле, већ дванаест векова и оно је једно од кључних српских културних одлика. Ћирилицом су писали Свети Сава, Стефан Првовенчани, Монахиња Јефимија, Гаврил Стефановић Венцловић, Јован Рајић, Захарија Орфелин, Доситеј Обрадовић, Вук Караџић, Бранко Радичевић, Петар Петровић Његош, Лаза Костић, Јован Дучић, Милан Ракић, Иво Андрић, Милош Црњански, Исидора Секулић, Десанка Максимовић... Сви највећи српски књижевници, научници, новинари! Неговањем ћирилице негујемо српску културу, чувамо њену традицију и градимо јој сигурну будућност на богатој и дугој традицији, што је свуда у свету веома важно.

• Због чега је битно бити писмен?

Писменост нам омогућава да схватимо свет око себе јер су скоро сва људска сазнања похрањена у језику и преносе се путем језика. Културна особа мора бити високо писмена. Писменост подразумева да смо као личност комплетно изграђени не само физички него и духовно. Образована особа ће лако и брзо проценити значај и вредност друге чим прочита неколико њених редова или саслуша неколико реченица. У озбиљном свету људи се највише вреднују по писмености и образовању, не по богатству.

• Да ли је лако бити писмен?

За елементарну писменост треба мало времена и труда, то се углавном реши у првом разреду, али омогућава да се потпишемо и читамо новине. Функционална писменост тражи више труда и омогућава нам да препознамо функције и смисао говора или текста, и њихове различите облике. За правом писменошћу трагамо читавог живота, трудећи се да пишемо и говоримо што лепше, изражајније, нијансираније и тачније. То је велики напор који пре свега подразумева што више читања праве литературе: књижевности, науке и публицистике.

• Постоје ли грешке које не опраштате говорницима свог језика?

Не постоје такве језичке грешке, наша култура учи нас да треба праштати. Неке грешке, међутим, љуте ме више од других, а то су оне које произлазе из наше малограђанштине, пре свега тежња за употребом непотребних страних речи, најчешће енглеских или интернационалних. На све друге правописне, фонетске, граматичке, лексичке или стилске грешке школа и медији непрекидно указују, али су они који греше, наравно, „отпорни“ на утицаје и школе и медија, па им је тешко помоћи. Да је другачије, не би ни грешили.

• Колико смо писмени у односу на друге народе?

За другим европским народима смо, стицајем несрећних историјских околности, каснили до 19. века. Сада смо са њима у истој позицији, која подразумева све нижу писменост младих, све више ослоњених на бесмислено коришћење електронских медија у циљу лаке забаве, а све мање на читање књига и прави приступ школи. Постоји криза читања код младих и она условљава кризу писмености. Ако завирите у преписке на фејсбуку или твитеру, врло брзо ћете наћи много тужних доказа за речено.

• Како одговорно друштво треба да прослави овај значајан јубилеј?

Одговорно друштво треба да славећи Вука и његов Српски рјечник слави посвећеност српском језику, образовању и писмености. То би значило да прослава треба да буде радна: да добро организујемо Међународни конгрес слависта и друге научне скупове Вуку у част, да објавимо нови том Речника Српске академије наука и уметности и друге речнике, да побољшамо наставу српског језика и књижевности, да утичемо на што правилнији српски језик у медијима, да поправимо статус лектората српског језика у свету... Само тако ћемо се достојно одужити Вуку, али и свим другим заслужним претходницима.

Новинарска секција

Play a Tune

ACCORDION
 BANJO
 CELLO
 CLARINET
 DRUM
 FLUTE
 GUITAR

HARMONICA
 HARP
 MARIMBA
 ORGAN
 PIANO
 RECORDER
 SAXOPHONE

TRIANGLE
 TRUMPET
 TUBA
 XYLOPHONE

ГУСЛЕ

Гусле спадају у групу гудачких традиционалних инструмената са подручја Балкана. Увек су имале важну улогу у историји српске епске поезије, а гуслари, народни певачи, уз овај инструмент су опевали догађаје из националне историје вековима, све док текстови тих песама нису коначно и записани. Захваљујући труду Вука Караџића, многе српске епске песме записане су и сачуване од заборава у раном 19. веку.

Постоји податак да је у 12. веку уз звуке овог инструмента дочекан Фридрих Први Барбароса који се у Нишу састао са српским владаром Стефаном Немањом који му је том приликом понудио помоћ у Крсташком рату.

Гусле својим даљим пореклом потичу из средње Азије, а Срби као једно од словенских племена степског порекла донели су овај инструмент на простор југоисточне Европе. Гусле се још срећу и у Сирији, али у Црној Гори, Босни и Херцеговини и Далмацији.

На врху гусала је најчешће коњска или птичја глава као симбол сточарства и номадских народа, док је гудало израђено у облику змије као симбол

горштакче љутине. Касније се на гуслама срећу ликови националних јунака, а најчешће се праве од јавора (то је дрво које има симболику и означава култ предака). Имају једну или две жице (Лика и Босанска Крајина) које су направљене од тридесет упредених коњских длака. Гудалом се превлачи по затегнутим жицама и на тај начин се добија драматичан и оштар звук. Тело гусли је пресвучено животињском кожом.

После крсне славе и кола, очекујемо да гусле буду увршћене у Унескову листу нематеријалног културног наслеђа.

Бојана Радовановић 8А

Анастас Јовановић – Уметност и нови медији

Новинарска секција је 18.1.2018. год. била на изложби поводом 200. годишњице рођења Анастаса Јовановића, оца српске фотографије. Његовим животом се бавила арт секција и чланак у Ђачком кутку сведочи да нам је ова годишњица и, пре посете изложби, била важан догађај. Анастас Јовановић је био веома свестрана личност, имао је контакте са свим значајним људима свога доба. Да би се школовао у Бечу, помогла му је стипендија кнеза Милоша Обреновића. Учио је код Луја Дагера и остварио везе са свим виђенијим Србима у Бечу. Његове фотографије П. Петровића Његоша, Вука С. Караџића, Бранка Радичевића, породице Обреновић имају велики значај за нашу културу. Занимљиво је да захваљујући њему и његовом ишчитавању епске поезије имамо визуелну представу Марка Краљевића. Његова знатижеља и богат живот свакако су подстицај за све његове поштоваоце и оне који ће после ове изложбе то постати.

Богдан Јоковић 8/1

Железнички музеј

Ученици 2 разреда, у оквиру теме „Саобраћај“, коју тренутно обрађују, посетили су Железнички музеј у уторак, 23. јануара.

Обишли су сталну поставку под називом „Кроз историју југословенских железница“, отворену још 1953. године. Музеј поседује преко 40.000 предмета, груписаних у неколико збирки, од којих су најзначајније техничка (збирке локомотива, вагона нормалног и узаног колосека, сигналних и сигурносних уређаја и др), историјска и уметничка збирка и збирка примењених уметности.

Ива Кнежевић 7А

Војни музеј

У петак, 02.03.2018. године, ученици grade 5 поводом истраживачког рада на теми „Ко смо ми“ посетили су Војни музеј на Калемегдану.

„Прошетали“ су кроз 14 векова и имали су прилику да се упознају са догађајима, али и са најразноврснијим примерцима оружја, војне униформе, фотографија и на тај начин стекну увид, не само у националну историју и културу, већ и у различите цивилизације које су се сусретале на нашим просторима и оставиле печат.

Катарина Влајић 8/1

Посета Музеју ваздухопловства

У уторак, 28.2.2018. године, ученици првог разреда су имали прилику да посете Музеј ваздухопловства. У оквиру теме „Како се организујемо“, истраживали су развој и карактеристике превозних средстава. Сада су могли ближе да се упознају и да још нешто науче о авионима.

На почетку обиласка су отишли у биоскопску салу, где су гледали краћи филм са ваздухопловном тематиком у трајању од 15 минута, а по завршетку филма упознали су се са историјом и развојем ваздухопловства и „прошетали“ кроз век авијације у нашој земљи. Видели су сталну поставку са 55 оригиналних авиона, једрилица и хеликоптера, више десетина авионских мотора и друге опреме и делова.

После обиласка музеја, уз пратњу водича, деца су се размилела да се диве свим тим летелицама које су постављене у музеју, а нема их мало. Њихово одушевљење и осмеси на лицима су говорили више од речи, а посебно одушевљење изазвала је могућност да уђу у неки од авиона и постану мали пилоти на један дан.

Стефан Суботић 8/1

Панорамско разгледање Београда

У оквиру теме Како се организујемо - How we organize ourselves, ученици grade 1, ишли су у панорамско разгледање Београда. Имали су за задатак да уоче што више различитих места и објеката који чине наш град. Након живахног учествовања у активностима, одмарали су се у калемегданском парку.

Богдан Јоковић 8/1

Посета народној банци

У среду 7.3.2018. године ученици grade 3 су били на радионици у Народној банци Србије. У оквиру теме „Како се организујемо“, учећи о основама економије, ученици су имали прилике да се упознају са апоенима у оптицају и познатим личностима чији се ликови на њима налазе.

Ива Кнежевић 7А

Јавни акваријум и тропикаријум

У посети Јавном акваријуму и тропикаријуму у среду 28. фебруара, били су ученици биолошке секције.

Ћацима се пружила прилика да на једном месту виде рибе, животињце и биљке из свих крајева света: златне рибице, скаларе, морски свет Јадрана, систем акваријума са рибама из Саве и Дунава, затим акваријуме са рибама из Африке и централне и јужне Америке. Такође, видели су и и акватеријум са великим корњачама и различитим врстама гмизаваца, змијама, камелеонима, тарантулама, игуанама и шкорпионима.

У саставу Јавног акваријума и тропикаријума у Београду постоји и биоскопска сала у којој су ученици погледали документарни филм о сому, једној од најинтересантнијих рибљих врста са наших простора.

Катарина Влајић 8/1

„Дневник Ане Франк“

Након анализе лектире „Дневник Ане Франк“ и наших разговора и доживљаја судбине Ане Франк, ученици седмог разреда 16.3.2018.г. су у Дому омладине гледали истоимену представу. Представа је продубила осећај који су ученици доживели читајући књигу. Изашли су замишљени, сагледавајући још једном тешку судбину Ане Франк и њене породице.

Катарина Влајић 8/1

„Лед“

Ученици старијих разреда, били су на пројекцији филма „Лед“ у биоскопу „Рода“.

Инспирисан истинитим догађајима, „Лед“ је емотивна прича о девојци којој је љубав помогла да устане из инвалидских колица и да постане шампион света у клизању. Још од раног детињства, Нађа је веровала у чуда. Замишљала је како истрчава на лед уз овације публике и изводи свој најлепши плес. Због своје вере и истрајности, она постаје позната клизачица. На корак до највећег успеха у каријери, Нађа доживљава озбиљну повреду и завршава у инвалидским колицима. Вративши се у родни град Иркутск, она поново проналази своје снове – захваљујући снази Сибира у њеној крви, али и неочекиваној љубави према хокејашу Саши.

Једну од главних улога, што је нашим девојчицама посебно значило, игра наш глумац Милош Биковић.

Богдан Јоковић 8/1

Београдска филхармонија

Ученици млађих разреда, посетили су у понедељак 26.3. и петак 30.3. концерте Београдске филхармоније намењене деци школског узраста.

Дечји програми садрже елементе правог симфонијског концерта, са великим оркестром на сцени, диригентом и стандардним симфонијским програмом, а да би малишани у свет класичне музике ушли на њима прилагођен начин ту је и глумац наратор. Костими, илустрације, представљање инструмената, игра, само су неки од начина упознавања деце са симфонијском музиком.

Богдан Јоковић 8/1

Како се организујемо

У оквиру теме Како се организујемо (How we organize ourselves), правац истраживања: Занимања људи, били смо гости фирме Quantox Technology. Ученици одељења grade 1 имали су прилику да упознају другаре који се баве пословима везаним за рад на компјутерима и да упознају нова технолошка достигнућа.

Емилија Пуповац 8/1

Планетаријум

Ученици grade 2 разреда наше школе, посетили су планетаријум у уторак 27. марта, који је смештен на ушћу реке Саве и Дунава на Калемегдану. Тамо су научили како да се оријентишу помоћу звезда, сазнали где се налазе сазвежђа Велики медвед и Велика кола као и многа другим сазвежђа. Амбијент је диван јер се све посматра на плафону и зидовима собе која је саграђена у полу луку.

Ива Кнежевић 7А

Како се организујемо - занимања

Били смо у гостима код Ланиних родитеља да упознамо још једно занимање. Гледали смо филм како се праве сатови. Ланин тата нам је говорио о томе како је лепо примати поклоне, али и даривати. Поклони су направљени од различитих материјала и видели смо како кофер може да постане музички инструмент. Сазнали смо да су Французи поклонили Кип слободе Американцима. Били смо добри и сви смо уживали. Ланини родитељи имају много лепих поклона, а неке од њих смо и ми добили. Посебно нам се допао фризби.

Ива Кнежевић 7А

На мјузиклу

Ученици 8. разреда су 19.4.2018. године гледали представу „Зона Замфорова“ у Позоришту на Теразијама. Књижевни предлог овог мјузикла чини истоимени роман Стевана Сремца. После екскурзије у Ниш и околину, ова генерација осмака имала је прилику да чује призренско-тимочки дијалекат и у овој представи, да буде збуњена и заинтригирана у додиру са таквом лексиком, али и да утврди карактеристике мјузикла као музичко-сценског жанра. Раскошни гласови, сјајна музика, убедљива глума и необични драмски обрти оставили су снажан утисак на ученике и наставнике.

Богдан Јоковић 8/1

Подземни Београд и Винча

Ученици Г6 у среду су ишли на излет у оквиру којег су обишли подземни Београд и Винчу. Свој излет започели смо на Калемегдану где нам је водич кратко изложио историју Калемегдан парка и тврђаве, а потом смо обишли Римски бунар, Барутану и склониште из Другог светског рата. Предах за ручак направили смо у старој винарији, а потом свој излет наставили у Вични где смо обишли музеј и сазнали доста тога од винчанске културе. Свакако смо имали времена и за игру и сладолед.

Ива Кнежевић 7А

Царска бара

У среду, 16. маја 2018. године, ученици Г7 били су на излету у Царској бари. Посетили су и родни дом Михаила Пупина, великог светског научника, и прошетали његовим родним местом Идвором. Погледали су филм о Пупиновом животу и слушали о многим његовим успесима. Након тога упутили су се у резерват природе - Царску бару. Вожња бродом била је изузетно занимљива, а неки ученици су добили прилику и да буду капетани!

Емилија Пуповац 8/1

Излет за памћење

Није било сумње да ће последњи излет посебне генерације бити за памћење. Временске прилике су биле озбиљна претња, али смо им одолели и победили. Повукли су се облаци и уступили месту нашој забави и уживању.

Посетили смо Сремске Карловце, један од српских културних центара пре скоро три века. Чули смо причу о Патријаршиском двору, Карловачкој гимназији и Богословији, Бранку Радичевићу и берби винограда. Прошетали смо Петроварадинском тврђавом, чули део њене богате историје, прошетали се центром Новог Сада. И, што је најзанимљивије, вратили се бројно појачани. Мислите да је шарм осмакиња и осмака био разлог да се вратимо са чланом више. У праву сте, била је у питању љубав на први поглед. Наш Марко је још у Карловцима био опчињен једном дивном куцом, а и куци се свидело у његовом наручју. Наш повратак кући је био доведен у питање јер се поводац није баш видео куци, али, без бриге, она је становник Београда од данас. А ми смо стигли на време како је програм излета налагао.

Богдан Јоковић 8/1

Опленац, Топола, Аранђеловац

Мада кишовито и хладно јутро није обећавало добар провод, ученици Г8 кренули су у истраживачки поход централном Шумадијом, пратећи стопе храбрих српских устаника.

Обилазак смо започели посетом Цркви Св.Ђорђа на Опленцу. Слушали смо занимљиво предавање о историјату и градњи ове велелепне задужбине породице Карађорђевић. Затим смо обишли кућу у којој је живео краљ Петар 1. Карађорђевић, а која сада представља музеј у коме се поред колекције портрета чланова краљевске породице чува и оригинални телеграм којим је Аустроугарска објавила рат Србији 1914.године. У оквиру комплекса на Опленцу налазе се и Карађорђева црква и Карађорђева кула, у којој је данас музеј и где се чува чувени топ „абардар“ од чије ручице је изливена основа за круну наше краљевске породице.

У Аранђеловцу смо предахнули, прошетали се прелепим парком и окрепили у оближњем ресторану. Сунчано небо и свежи поветарац мамилу су нас да наставимо ка Орашцу и Марићевића јарузи одакле су први српски устаници кренули у коначни обрачун са Турцима.

Дан смо завршили уживајући у слободним активностима, шетњи, спорту и разговору са другарима.

Ученици Г8

Копаоник

Од 14. до 20. маја 2018. године, ученици трећег боравили су у Брзећу на Копаонику у оквиру реализације традиционалне наставе у природи.

Поред богатог спортског и забавног програма, деца су имала прилику да се непосредно упознају са природним лепотама планине, начином живота људи у Брзећу и околини, да виде извор реке Топлице и да од локалних становника чују занимљивости из историје краја. Чули смо приче и легенде о медведу, Марковом камену, упознали живи свет Копаоника у пролеће. Радили смо задатке из математике и српског језика на наставним листовима и сами се оцењивали. Највише смо се играли. У вечерњим сатима, у дискотеци, имали смо сјајна представљања у песми, плесању, прављењу фризура и урнебесног маскенбала. Игра, дружење, надметања и добро расположење допринело је да време проведено заједно остане у сећању као једно лепо искуство.

Већина је говорила да је ово била најлепша рекреативна. Једно је сигурно, свима је време пролетело зачас!

Ива Кнежевић 7А

Рекреативна настава – Палић

Ученици Г1 и Г2 су били на Палићу на рекреативној настави. Тамо су за њих сваког дана биле организоване наставне, спортско-рекреативне и забавне активности, шетње и излети.

Кроз шетње су ученици имали прилику да упознају околину, да се друже и брину о себи и о другима. На излетима су по плану обишли знаменитости Суботице, Хајдуково, ергелу „Келебија”, зоолошки врт на Палићу. Организована је и пешачка тура по Палићу, као и возња возићем поред Палићког језера. Ученици су обишли и етно кућу „Јелен салаш”, где су имали и организоване спортско-рекреативне активности. Спортске активности су организоване у хотелској сали и у природи, а укључивале су разноврсне елементарне, полигонске, спортске, гимнастичке, такмичарске игре и вежбе. Учење је такође било организовано у просторијама хотела и у природи.

Свако вече су били различити тематски забавни програми у хотелској просторији – караоке, шиз-фриз, маскенбал, филмско вече и диско вече са доделом диплома на крају. Сваки ученик је добио диплому за активност у којој је био најбољи или умећа и способности које је показао на рекреативној настави.

Богдан Јоковић 8/1

Рекреативна настава – Златибор

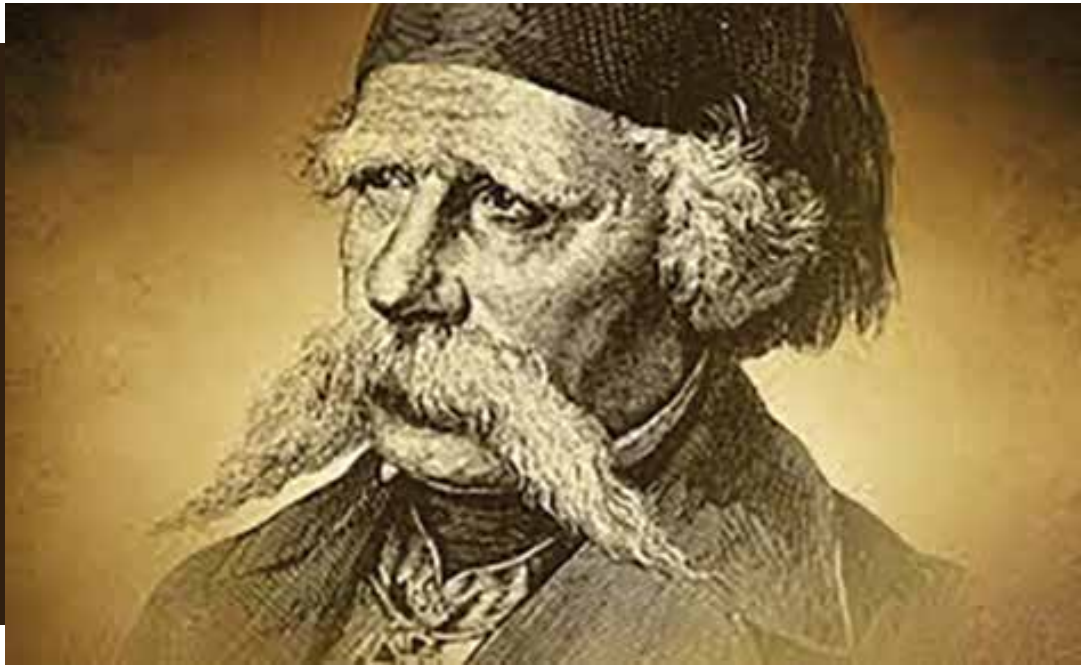
Ученици Г4 и Г5 су били на Златибору на рекреативној настави. Тамо су за њих сваког дана су биле организоване наставне, спортско-рекреативне и забавне активности, шетње и излети.

Кроз шетње су ученици имали прилику да упознају околину, да се друже и брину о себи и другима. На излетима су по плану обишли Међавник, Дрвенград, Бели стено, Сирогојно и Стојића пећину, а додатно су посетили Ужице и гледали позоришну представу „Астерикс и Обеликс“. Спортске активности су организоване у хотелској сали и у природи, а укључивале су разноврсне елементарне, полигонске, спортске, гимнастичке и такмичарске игре и вежбе. Учење је такође било организовано у просторијама хотела и у природи.

Свако вече су били различити тематски забавни програми у хотелској просторији – дискотека, караоке, шиз-фриз, маскенбал, модна ревија, плесно и филмско вече, са доделом диплома на крају. Сваки ученик је добио диплому за активност у којој је био најбољи.

Богдан Јоковић 8/1

Историјски контекст Вукове реформе језика и правописа

Доситеј је говорио да треба писати књиге које ће разумевати најпростији сељани и пастири, а његови следбеници створили су књижевност за коју се то може рећи. Тај велики подухват утемељења књижевности на народним основама оствариће Вук Караџић, велики реформатор језика и погледа на вредност народа и његове духовности. Вуковој појави претходи велик друштвено-политички преокрет извршен у Србији почетком 19. века подстакнут националноромантичарским заносом који је у том периоду захватио Европу. Устанак у Београдском пашалуку 1804. г. прерастао је из стихијске побуне обесправљене раје у националну и социјалну револуцију, која је на крају довела до рушења турског феудализма у Србији и до стварања нове српске државе.

Срби су били без државе од пада српских средњовековних држава средином 15. века. Наш народ је живео на просторима трију држава – Османског царства, Хабзбуршке монархије и Млетачке републике. Сви покушаји Срба да створе државу пре почетка 19. века, путем буна и устанака, завршили су се неуспешно. Избијањем српске револуције 1804. године настао је велики прелом у нашој прошлости. Ова револуција започела је на територији Београдског пашалука. Званичан назив ове турске провинције био је Смедеревски санџак, али је она познатија под претходним именом. Београдски пашалук простирао се од Саве и Дунава до Западне Мораве и од Дрине до близу Тимока. На овој територији од 24 400 квадратних

километара живело је почетком 19. века око 400 000 становника, претежно Срба. Устаници су у почетку ратовали против дахија, узурпатора султанове власти у Београдском пашалуку, а затим против војски које је упућивао султан из Цариграда. Прва устаничка година није позната по великим биткама али јесу наредне две када је ослобођен сав Београдски пашалук заузећем Београда јануара 1807. године. Од 1807.г. устаници су започели ослобађање територија ван Пашалука. Највише се очекивало од офанзиве 1809. када је вожд Карађорђе планирао да са цетињским владиком Петром првим пође у ослобађање Старе Србије (Косова). Офанзива је пропала јер се Црногорци нису прикључили Карађорђу у Рашкој области, а устаничка Србија је доживела пораз на Чегру 1809. године. Овом периоду дало је посебно обележје и то што су устаници били укључени у Руско-турски рат 1806-1812.г. и што је део руске војске ратовао у источној Србији. Наполеонов напад на Русију приморао је Русе да се повуку из Србије, после склапања Букурешког мира 1812. године, чиме су устаничке снаге ослабиле.

Немогуће је побројати све ратне сукобе Првог српског устанка. Ипак, најважније битке биле су: Дрлупа, Чокешина (1804), Иванковац (1805), Мишар, Делиград (1806), Штубик, Малајница (1807), Чегар, Сјеница (1809), Лозница, Варварин (1810), Грамада, Овчина (1811). У свим биткама, изузев 1809. године, српска војска је однела победе, али ипак није била у стању да се одупре многобројној султановој војсци 1813.г., па се највећи део устаничких вођа и интелектуалне елите спасио преласком Саве и Дунава у суседну Хабзбуршку монархију чиме је Први српски устанак доживео слом. Вук Караџић је веома значајан за српску револуцију као хроничар, мемоариста и историчар. Преломна 1804.

година затиче седамнаестогодишњег Вука као писара код смелог и самосвојног бунтовника и јунака Ђорђа Ђурчије, хајдучког харамбаше и организатора устанка у Јадру. Вуку тешко пада Ђурчијино убиство, за кога се, као јунака, био посебно везао. Под утиском овог немилог догађаја и вођен жудњом за новим сазнањима, одлучује да пређе у Срем. У Гимназији у Сремским Карловцима проводи две године, али му ништа не иде на руку. Због измењених прописа, требало је поново да крене у први разред, па Вук, повређен и разочаран, напушта Карловце и одлази у Петрињу, где се уписао у тамошњу гимназију, али га ни овде место не држи. Притиснут немаштином, враћа се у устаничку Србију. После краткотрајног боравка у родном Тршићу, од пролећа 1807. године Вук је писар код војводе Јакова Ненадовића, да би, у јесен исте године постао писар Правитељствујућег совјета у Београду.

Када је 1808. године у Београду отворена Велика школа, Вук постаје један од њених малобројних ђака. Међутим, већ у пролеће наредне године, учионице Велике школе остадоше празне, јер су стасали ђаци похитали на ратна попришта. Вука, тешко оболелог од костобоље, одвозе у Тршић где, у болесничкој постељи, проводи немирне дане и бесане ноћи. Тражећи лека својој болести одлази у бању Мехадју и у болницу у Нови Сад, где проводи зиму 1809/10. године. На пролеће 1810. упућен је на даље лечење у Пешту, где се болест донекле смирује. Но, лева нога му је остала згрчена, па од тада стално другује са дрвеном штулом, „ходиљом“ са којом ће проћи „пола света“. У Пешти се Вук срео и упознао са Савом Мркаљем и Луком Миловановим, што ће бити од великог значаја за његов будући рад.

По повратку у Србију, добија учитељско место у Београду. У пролеће 1811. године, са Симом Милутиновићем Сарајлијом се договара да заједнички напишу историју Карађорђевог устанка, али Вука догађаји одводе на другу страну. Одлази у Крајину, где је постављен за управника Царинарнице у Кладову, а потом је и старешина Брзопаланачког среза. У Неготину се упознао са легендарним војводом Хајдук-Вељком Петровићем кога је, због храбрости и јунаштва, јако ценио. У Крајини је дочекао слом устанка 1813. године. Као и већина устаника, напушта Србију и уточиште налази у Аустрији. После карантина у Халмалици код Панчева, у потрази за новим знањима, „негде око половине јесени“ 1813. године, Вук одлази у Беч. Уз повремене излете, у Бечу ће провести остатак живота где ће спровести реформу језика и писма која ће национално омеђити српски народ од осталих словенских народа и тако му дати значајна печат националног идентитета.

Историјска секција

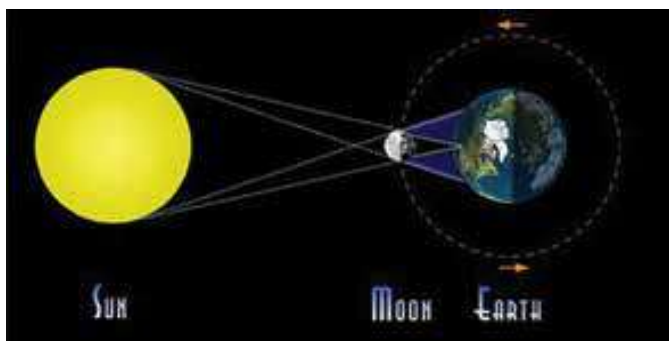
Прота Матеја Ненадовић – војвода и председник Правитељствујућег совјета (владе) током Првог српског устанка

Битка на Мишару код Шапца 1806. године

Епска песма „Почетак буне против дахија“ неминовност потребе за почетак Првог српског устанка објашњава и космичким приликама. Будући да је овај број посвећен значајној годишњици у вези са Вуком, а да је пропаст Првог српског устанка омогућила Вуку да се нађе у Бечу и започне свој реформаторски рад, географска секција се бавила неким природним појавама које се помињу у датој песми.

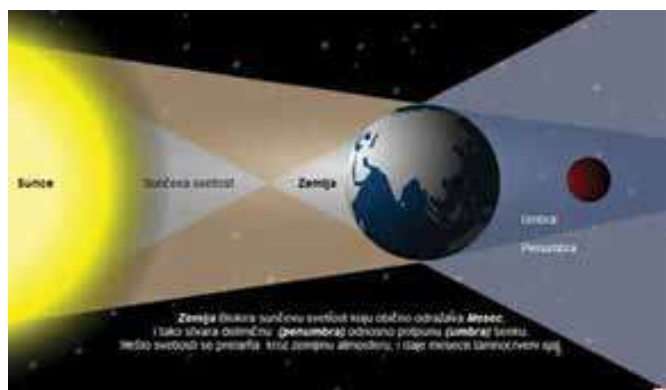
Помрачење Сунца је занимљива астрономска појава која се догађа када се Месец налази између Сунца и Земље. Тада Месечева сенка пада на Земљину површину, а посматрачи са Земље виде делимично, потпуно или прстенасто помрачење Сунца.

Код појаве потпуног помрачења, цело Сунце је прекривено сенком Месеца за посматрача са Земље. То је на Земљи обично мала територија са које се може видети потпуно помрачење. Са удаљенијих места на Земљи, посматрачи виде делимично помрачење Сунца.

Прстенасто помрачење је последица различитих димензија три небеска тела (Сунце, Месец и Земља), али је и последица чињенице да је Земљина путања око Сунца (еклиптика) елипсоидног облика. У положају када је Сунце ближе Земљи, Месец не може да прекрије целу површину Сунца, јер је његов диск мањи од Сунчевог. Тада на Земљи видимо прстенасто помрачење.

Помрачење Месеца је појава у Свемиру која се дешава када се Земља налази у линији између Сунца и Месеца. Тада Земља спречава да Сунце обасја Месец, а ми то видимо као помрачење. Помрачење Месеца може бити делимично, потпуно и помрачење Месеца у полусенци. Делимично помрачење настаје када је део Месеца заклоњен Сунчевом сенком, потпуно помрачење настаје када је цео Месец у Земљиној сенци. Ако Месец пролази кроз Земљину полусенку, онда је помрачење у полусенци.

Помрачење Сунца и Месеца је у прошлости тумачено је као лош знак.

Комете су мала небеска тела, у народу познате као „звезде репатице“. Састоје се од главе и репа. Глава је

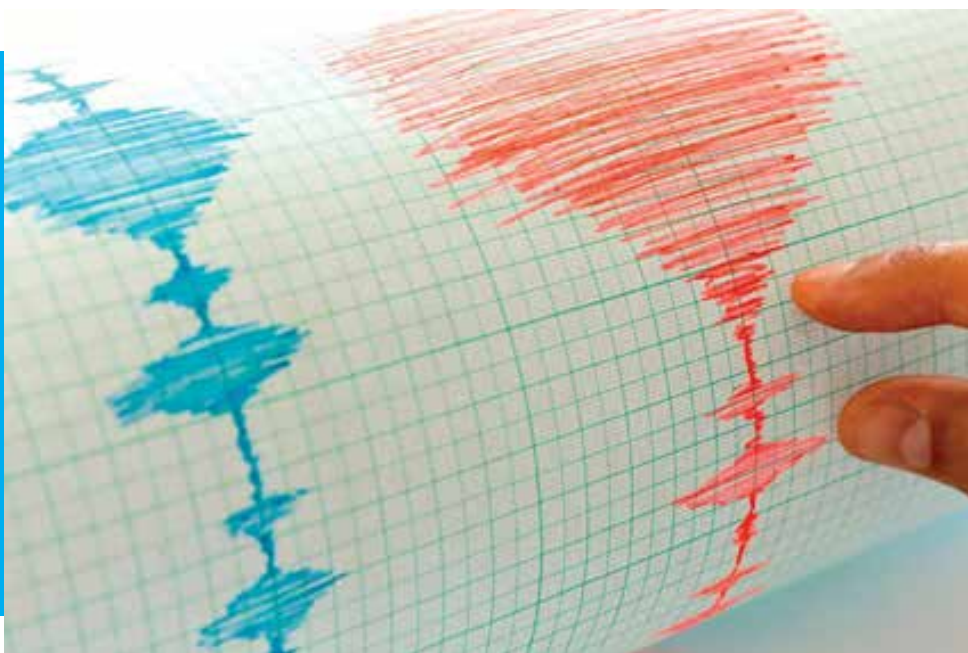
састављена од мањих камених делова, космичке прашине, смрзнутих гасива и леда. Када се приближи Сунцу, лед, прашина и смрзнути гасови формирају реп комете. Најпознатија комета која се види са Земље је Халејева комета која се са Земље може видети на 76 година. Последњи пут је виђена 1986. године.

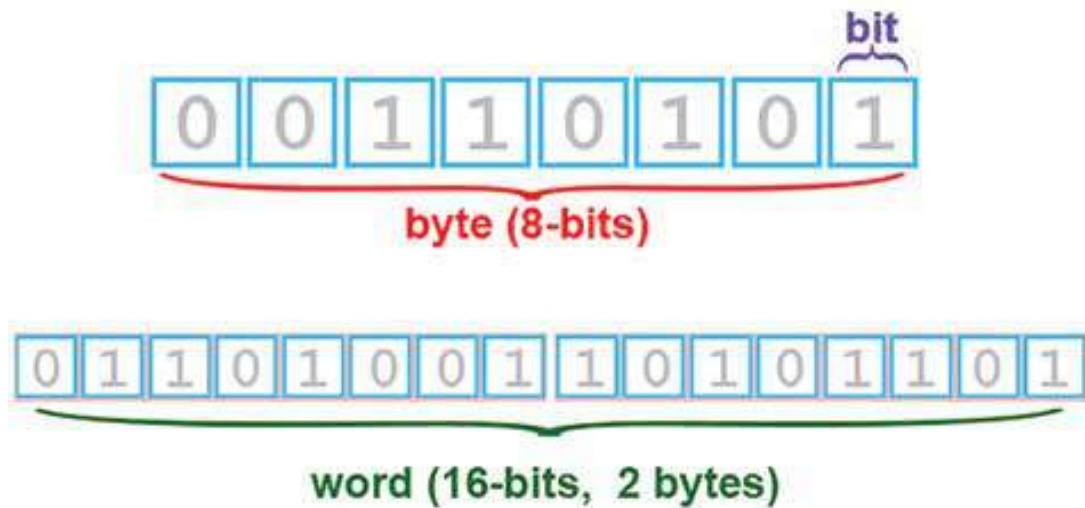
Грмљавина је атмосферска, звучна метеоролошка појава која настаје због наглог ширења загрејаног ваздуха. Звук грмљавине се креће брзином звука (око 340 метара у секунди) и обично се чује након муње која се креће брзином светлости. Грмљавина и муње су појаве које су карактеристичне за топлији период године.

Земљотрес је изненадно, краткотрајно подрхтавање тла. До земљотреса долази приликом мимоилажења две литосферне плоче, када се њихове неравне ивице додирну. Тада долази до ослобађања велике количине енергије која се осећа у виду ударних таласа који настају у хипоцентру (у Земљиној унутрашњости). Земљотрес је најјачи вертикално изнад хипоцентра, на Земљиној површини, у тачки која се зове епицентар. Постоје две скале, Рихтерова (9 степени), указује на количину ослобођене енергије током земљотреса и Меркалијева скала која указује на разорну моћ земљотреса (12 степени). Сеизмограф је инструмент који бележи јачину земљотреса.

Катарина Влајић 8/1

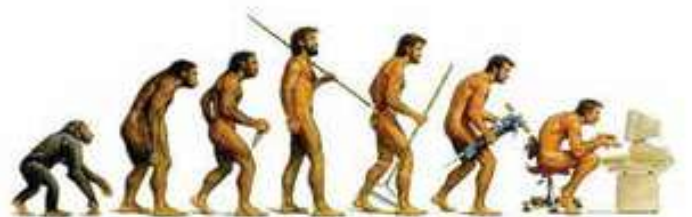

Занимљивости из света информатике

- Први компјутерски миш направио је Даг Енгелбарт 1964. године од дрвета.
- Први рачунар (Eniac) био је тежак преко 27 тона.
- У једном радном дану (они који раде на рачунарима) прсти приближно типкањем пређу око 20 километара.
- Рачунарско програмирање је тренутно једно од најбрже растућих занимања.
- 210 билиона мејлова се пошаље дневно у целом свету.
- Дневно интернет користи преко 1 319 872 109 људи, а међу њима сте и ви.
- Краљ свих USB флеш дискова има меморију од огромна 2 терабајта (један терабајт има 1024 гигабајта).
- TYPEWRITER је најдужа реч на енглеском језику коју можете да запишете користећи слова из само једног реда на стандардној тастатури QWERTY. Можете ли да нађете најдужу реч на српском или на неком другом језику?
- Преко 5000 компјутерских вируса се створи на месечном нивоу, а преко 70% људи који их стварају су део организованог криминала.
- Просечна особа трепне око 20 пута у минути, а док користи компјутер често је то само 7 пута у минути.
- Само око 10% целокупног новца који постоји на свету је физички новац, све остало је на рачунарима.
- Компаније HP, Microsoft и Apple су основане у гаражи.
- Велики број зависника од интернета у Кини навео је ову државу да 2004. године оснује војне кампове чија специјалност би била лечење од овог облика зависности.
- Године 2010. Финска је постала прва земља на свету која је приступ интернету сврстала на листу основних људских права.
- Да ли сте знали да рачунар за записивање података користи бинарни бројевни систем? Рачунар има два радна стања: укључен – што одговара јединици и искључен – што одговара нули. Зато се сваки податак и инструкција који се уносе у рачунар задају у облику низа нула и јединица, а бројевни систем који користи само 0 и 1 зовемо бинарни бројевни систем.

Миа Трифуновић 8В

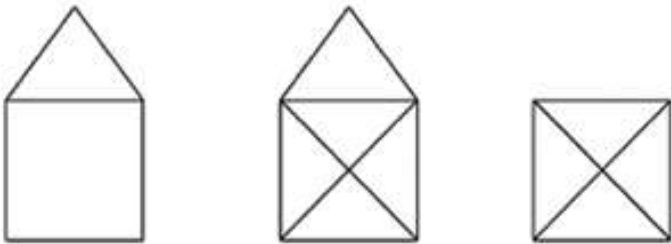

Цртање фигура једним потезом

Пред вама се налази „кућица”. Она може да се нацрта једним потезом, тј. тако да:

- врх оловке се не одваја од папира,
- дуж сваке саставне линије фигуре оловком се пређе тачно једном.

Допунимо кућицу двама унакрсним „гредама” као на слици. Новоформирана фигура, такође, може да се нацрта једним потезом оловке. Проверите!

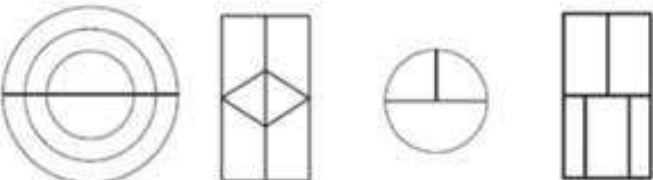

Сада уклонимо „кров” са те „кућице”. Добијамо фигуру квадрата са обе његове дијагонале. Покушамо ли ту фигуру да нацртамо једним потезом, нећемо успети. Објаснимо зашто се неке фигуре могу, а неке не могу, нацртати једним потезом.

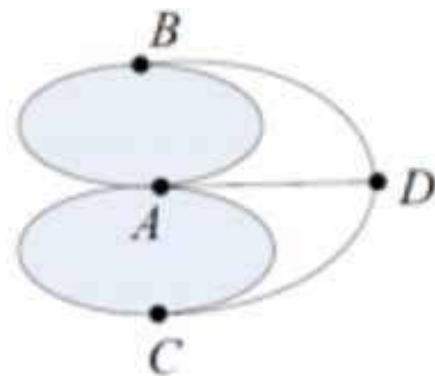
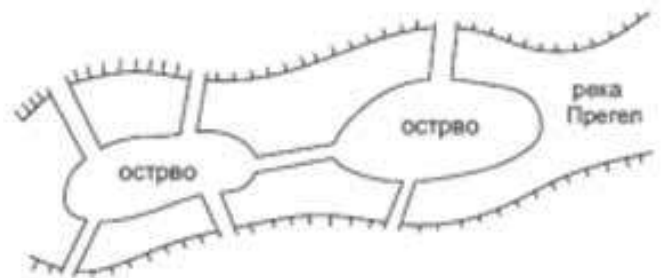
Свака од нацртаних фигура састоји се од извесног броја тачака и линија које се у тим тачкама састају. Те тачке обично називамо *чворовима* (теменима). Ако се у једном чвору састаје паран број линија, тај чвор називамо парним. У супротном, он је непаран. Уколико се у паран чвор уђе, увек постоји слободна линија за излаз (тј. паран чвор је пролазан). На пример, фигура облика звезде петокраке садржи само парне чворове, њих пет, и она може да се нацрта једним потезом оловке полазећи из било које тачке фигуре. Успешност цртања фигуре једним потезом, дакле, зависи од броја непарних чворова и важи следеће: *Фигура се може нацртати једним потезом оловке само кад је број њених непарних чворова 0 или 2. Дакле, ако фигура има више од два непарна чвора, она не може да се нацрта једним потезом.*

Које од фигура на слици се могу, а које не могу нацртати једним потезом?

Сигурно вас интересује на који начин се дошло до овог правила па ћемо вас вратити непуна три века уназад, тачније у 1735. годину. Кроз некадашњи пруски град Кенигсберг, данас Калињинград који припада Русији, протиче река Прегел на којој су два острва повезана са седам мостова. Задатак је био следећи (назван *Кенигсбершки проблем*): да ли се може поћи из било које тачке и прећи преко сваког моста са слике само једном и вратити се у полазну тачку? Обалама реке и острвима придружимо тачке А, В, С, D. Две тачке повежемо линијом ако и само ако су одговарајући делови копна повезани мостом. Као резултат добија се фигура која има четири чвора и седам линија. Међутим, чворови су непарни па се стога фигура не може нацртати једним потезом.

Велики математичар Леонард Ојлер написао је научни рад у коме је доказао негативан одговор на постављено питање. Тај рад се сматра почетком **ТОПОЛОГИЈЕ**, савремене математичке дисциплине, а у његову част фигуре (графови) који се могу нацртати једним потезом зову се *Ојлерови графови*.

Лука Јанковић 7В

Метода инверзије или задаци који се раде „с краја”

Како погодити који је број неко замислио или колико неко година има? У оваквим задацима веома је ефикасна такозвана метода инверзије која омогућава ученицима да и сами састављају сличне проблеме. Задатак се посматра „с краја”. Полази се од последњег податка и рачунске операције се извршавају обрнутим (инверзним) редоследом од оног у тексту задатка. На тај начин често се лако долази до решења.

Пример 1. *Замислио сам један број, помножио га са 3, а затим производ умањих за 5. Добијени број сам поделио са 2, а добијени количник увећао за 7. На крају сам добио 18. Који сам број замислио?*

Решење. Нека је x замишљени број. Ако запишемо операције редоследом из текста задатка добијамо једначину $(3x-5):2+7=18$ чије је решење тражени број.

Међутим, исти резултат се може добити и на следећи начин. Кренемо од последњег податка и уместо последње операције, увећања за 7, применимо инверзну (обрнуту), а то је умањење за 7. Како је последњи податак 18, добијамо $18-7=11$. На добијени број 11 применимо операцију инверзну претпоследњој. То је множење са 2 и резултат је $11\cdot 2=22$. Даље настављамо на исти начин. 22 повећавамо за 5, добијамо $22+5=27$ и 27 делимо са 3. Резултат је $27:3=9$, па је замишљени број 9.

Пример 2. *Број својих година помножи са 2. Производу додај 8, па збир помножи са 5. Реци ми резултат, а ја ћу погодити колико имаш година.*

Решење. Нека је x број твојих година. Пратећи текст задатка добијамо једначину $(2x+8)\cdot 5=10x+40$.

Као и у примеру 1. Можемо употребити методу инверзије. Рецимо да је резултат 150. Умањимо га за 40, а затим добијени број поделимо са 10. Добијамо $(150-40):10=110:10=11$. Дакле, имаш 11 година.

Пример 3. *Расејани наставник пође од куће у школу и кад је био тачно на половини пута сети се да није свратио у пошту да пошаље писмо. Врати се до поште 300 метара, пошаље писмо и настави пут према школи. Кад је прешао 900 метара сретне колегу и одлучи да се врати кући. Прешли су заједно 1300 метара, колега је отишао својим путем, а наставнику је остало до куће још 100 метара. Колико је удаљена наставникова кућа од школе, ако је ишао истим путем у оба смера?*

Решење. Пођимо од последњег податка и вршимо обрнуте операције:

$$100 + 1300 = 1400m$$

$$1400 - 900 = 500m$$

$$500 + 300 = 800m$$

$$800 \cdot 2 = 1600m.$$

Професорова кућа је од школе удаљена 1600 м.

Јан Нестеренко 7В

Мозгалице

Хирург

Хирург треба да оперише три пацијента који су заражени са три различите врсте вируса, а хирург располаже само са два пара рукавица. Познато је да пацијенти имају различите врсте вируса, па због тога хирург не сме да оперише два пацијента истом страном рукавице (може да изврше рукавице између операција). Поред тога постоји могућност да је и сам хирург заражен неким вирусом, тако да страна рукавице коју он носи може такође бити заражена. На који начин хирург може да оперише пацијенте да их притом не зарази другим вирусима?

Близанци

Један путник кренуо је у село до којег није најбоље знао пут. Дошао је до раскрснице чији путеви воде у два села. Један пут водио је у село у које треба да иде, а други у село у којем живи племе људождера. На раскрсници није било никаквих знакова и натписа, само два брата

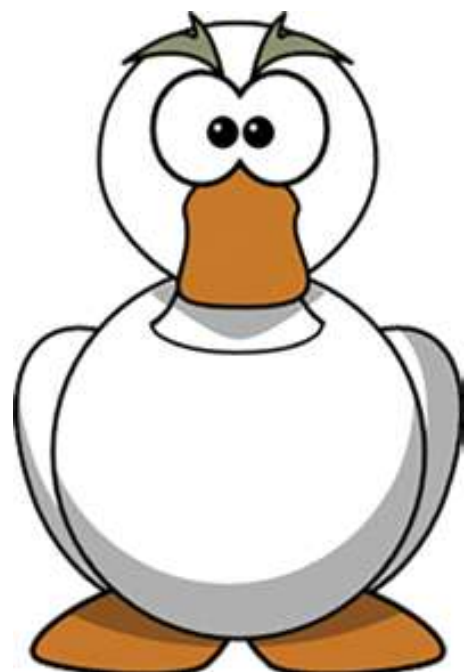
близанца који су знали прави пут. Међутим, један од њих је стално говорио лаж, а други увек истину. Путник је имао право да постави једно питање једном од њих, али није могао да зна који говори лаж, а који истину. Уколико би погрешно пут, отишао би у село из којег се никада не би вратио. Ипак, путник се снашао и отишао правим путем. Које питање је поставио једном од браће?

Јато гусака

Лети јато гусака, а једна гуска их угледа са земље и обрати им се: „Баш вас је много тамо горе. Сигурно вас има 100?” Гуске из јата јој одговоре: „Кад би нас било још оволико и још пола од оволико и још једна четвртина од овог броја и још кад би нам се ти придружила, тек онда би нас било 100”. Колико је гусака у јату?

Филип Димитријевић 7В

Људи који читају дуже живе - беседа Владимира Пиштала, српског књижевника

Има много разлога за читање, а један од најважнијих је да разумемо друге и да научимо да изразимо себе, речи су Владимира Пиштала.

Поводом 186. рођендана Народне библиотеке Србије свечану беседу, под окриљем тог реномираног здања, одржао Владимир Пиштало. Обрађајући се присутнима у пуној свечаној сали, Владимир Пиштало је своје надахнуто, непосредно казивање почео рекавши да су му оба родитеља били библиотекари.

„Када је моја мама кренула на порођај, понела је две књиге од којих је једна била „Чаробни брег“ Томаса Мана. Не знам да л’ је мислила да ће баш моћи да их ишчитава у тој прилици, ал’ углавном књига је уз њу била увек. А пошто моја мајка није имала бабе и тетке да јој помогну у традиционалном подизању детета, онда је она читала неку књигу „Ви и ваше модерно дете“, тако да сам изгледа то модерно дете ја, са свим својим врлинама и манама од књиге саздан. Као што смо и сви ми уосталом, свесно или несвесно.“

Подсетио је потом наш чувени писац да је Иво Андрић „све што је зарадио у свом земаљском битисању“ посветио библиотекама да други млади људи не би били жедни и жељни књиге као што је он био.

„Борхес је говорио да не може да спава у собама у којима нема књига“, казао је Пиштало напомињући и да „се данас морамо суочити са тиме да људи читају мање него раније. Знам то и као професор, знам како изгледа кад задајем романе... Студенти имају проблема да то прочитају. Једноставно, немају довољно издржљивости. Никад нисам мислио да ћу морати да убеђујем људе да читају. Тражим аргументе којима бисмо се обратили оним људима који не претпостављају да је књига део њиховог живота. Неко је лепо рекао да је књига нешто попут симулатора летења. Човек уз књигу може да доживи све врсте емоција у безбедном окружењу. Књига је и врста путовања и кроз време и географски, али можда је најважније то што она омогућује да човек живи више живота. Дивна кинеска пословица каже: „Књига је врт у џепу.“ Извадите књигу из џепа, уђете у врт, после је затворите, вратите у џеп... Људи који читају, ментално живе дуже, а то ће рећи и физички, што је озбиљан разлог за читање. Књига омогућује да се спријатељите са славним људима из прошлости. Има много разлога за читање, а један од најважнијих и најлепших је да разумемо друге и да научимо да изразимо себе. Живимо у времену које очигледно има проблем са емпатијом, а емпатија се управо читањем развија. Књига омогућује да дођемо у контакт са већим од себе. Без књиге човек се заправо осећа као жив закопан јер је без ње изолован од света. А храм констелације у душама људи је библиотека.“

Катарина Влајић 8/1

Пишемо као што говоримо

Пре четири године, обележавајући 150. годишњицу смрти Вука Караџића, писали смо о његовом животу и раду. У овом броју бавимо се његовим „Рјечником“, посебно наглашавајући да је 1818. г. извршио реформу писма и да ове године славио тај значајни јубилеј. Лингвиста Павле Ивић сматра да је „Рјечник“ најзначајније Вуково дело, али и највеће дело српске културе.

Пуно име гласило је „Српски рјечник истолкован њемачким и латинским ријечима“.

Прво издање „Рјечника“ изашло је 1818. године и садржи у себи 26.270 речи које је Вук чуо у народном

говору свог краја. Вук је грађу за овај речник почео да скупља још 1815. године на наговор Јернеја Копитара. Не зна се тачно када се родила намера за стварањем овог дела, јер је он сам рекао да је, још док је радио на суду у Србији, знао да запише понеку реч која му се учинила занимљивом. „Рјечник“ је био један од најважнијих корака у борби за језик јер је постављао за основу књижевног језика чисти народни језик, а уз њега је долазило и друго издање граматике. У „Рјечнику“ су први пут испоштоване гласовне промене, а прикључена му је и „Граматика српскога језика“ коју је 1824. године на немачки језик превео Јакоб Грим.

Речи у речнику биле су акцентоване, а правила по којима су акцентована нешто се разликују од данашњих. Речи је на латински и њемачки језик превео словеначки слависта и лингвиста Јернеј Копитар.

Занимљиво је да је речник завршен чак две године пре него што је објављен. Два главна разлога тог кашњења су били недостатак средстава као и митрополит Стеван Стратимировић који је у Вуку је видео непријатеља српске цркве и државе и сматрао да је намерен да преко реформе правописа започне унијаћење Срба.

О свим тим тешкоћама говори Вук у једном писму Мушицком. На питање како напредује издавање „Рјечника“ одговара: „Не да се. Али ће се дати!“

Вук у „Рјечник“ уводи шест слова: Ј из латинице, Љ, Њ, Ћ, Ѓ и Џ. У овом издању „Рјечника“ нема слова Х. Вук је био за то да се оно избаци из азбуке јер је тврдио да се оно и не појављује у српском језику. Али, на инсистирање Мушицког и Соларића унео је Х и Ф, и то како каже, само за туђе речи. У Рјечнику нема слова Х, али су неке речи написане са Х (архимандрит, архиђакон, захвалити, захватити...)

Предговор „Рјечнику“ је, у ствари, завршна Вукова реч која је упућена Миловану Видаковићу и осталим заговорницима славеносрпског језика са којима је био у полемици дуго времена. Вук је Предговор „Рјечнику“ написао у облику расправе у којој је писао да се нико пре Доситеја Обрадовића није сетио да пише по својим правилима, већ је свако писао „по свом укусу“. Он у даљем тексту заговара заједништво српског језика православца и католика говорећи о „браћи римског закона који нам с радошћу руке пружају“. Разлоге који су га натерали да изда „Рјечник“ навео је у једном одломку, којим се на неки начин може протумачити сав његов рад.

„Ја сам из љубави к српскоме језику и из жеље да би му се што брже помогло, прије неколике године написао и издао на свијет „Писменицу српскога језика по говору простог народа написана“ само као мали углед како Србљи склањају имена и спрежу глаголе. Који су сумњали да што не знаду, могли су се чему и из

ње поучити; а који мисле да све знаду, они ће се подерати онакви какви су, макар им неко написао сто најбољих граматика. Из којих сам узрока издао ону прву српску граматику, из онијех издајем и овај први Српски рјечник (и другу граматику)."

Добар повод својим противницима да појачају нападе на њега дао је тим што је у „Рјечник“ унео велики број опсених речи, псовки. То је делимично урадио по наговору Копитара и Јакоба Грима. Грим се веома интересовао за псовке у српском језику и у преписци са Вуком је тражио њихов еквивалент у немачком. Напади на Вукову реформу нису престали ни након 1847. која се рачуна као година Вукове победе.

Године 1852. издато је Караџићево капитално дело, друго издање „Српског рјечника“ са 47.427 речи које су биле акцентоване. Друго издање, је допуњено и прерађено у односу на издање из 1818. Вуков сарадник на другом издању био је Ђура Даничић. Вуков Рјечник није обично лексикографско дело, него нешто много више од тога, енциклопедија српског народног живота, у којој су описана народна веровања, обичаји, ношња, унесени исцрпни подаци о нашим крајевима, о друштвеним односима и национално-политичким приликама, о флори и фауни, о просвети и школама, о оружју и оруђу: дело је богато илустровано народним умотворинама: пословицама, приповеткама, загонеткама, предањима те стиховима из лирских и епских песама. Рјечник је синтеза целог Вуковог рада. У њему су заступљене све гране његове делатности: и филологија и етнологија, и историја и народне умотворине. Овај речник народног језика, превод „Новог завјета“ (1847), и збирке народних умотворина представљали су темеље за савремени стандардни српски језик.

Теа Полимац 8/1, Ива Кнежевић 7А

Занимљивости о Рјечнику

- У Рјечнику постоји листа пренумераната*. Вук их дели на две групе – свештенике, и на тај начин се наглашава значај свештенства, и остале људе.
- Занимљиво је посматрати имена пренумераната и њихова занимања јер указују и сликају одређено време. Можемо, на овај начин, посматрати колико су се имена мењала од Вука до нашег времена.
- Вук није био пуриста.** Имао је око 3000 турцизама.
- Интересантна је слика који Рјечник пружа о Београду. Топчидер је тада околина Београда, као и Врачар.
- Вук каже да није видео јабланове док није дошао у Београд.
- Игре су врло присутне у овој књизи. Вик их дели на две групе: игре за и децу и игре за одрасле. На основу овога схватамо да су се људи много играли, а то је, заправо, тајна здравог људског духа.
- Вук говори о натприродним бићима, али их описује као да их је све срео.
- Апстрактне лексике нема много и углавном су то просте речи, нема изведеница и сложеница.
- Важне речи, оне које су питање опстанка, имају доста синонима – рука, најести се, тући се.
- Вук је изоставио речи: одважност, крутост, строгост, клавир, садашњост, прошлост.

Дуња Миленић, Миа Трифуновић 8В

* онај који нешто унапред плаћа, претплатник

**чистунац, заговорник чистоте језика

Посебни и другачији, они су наш понос. Остварују изванредне резултате у школским и ваннаставним активностима. Због тога им и дајемо 5+.

Интервју са ђаком генерације Теом Полимац 8/1

1. Дилеме око ђака генерације није било. Обожавају те другари и наставници. Је ли лако бити у твојој кожи?

Није тешко колико изгледа. Потребна је организација, рад, труд и упорност. Срећна сам што имам подршку пријатеља, породице и наставника, то ми је много помогло.

2. Како си се осећаш у 8. разреду?

Осећам се веома нервозно због предстојећих испита, али, такође, узбуњено и задовољно својим постигнућима.

3. Направи осврт на своје досадашње школовање.

Не могу рећи да је било лако постизати добре резултате, али све сам радила с уживањем. Увек сам имала своје другаре поред себе који су били спремни да ми помогну.

4. Дај неки савет млађим ученицима.

Мој савет млађим ученицима је да буду мирни и пажљиви на часу јер се ту највише научи и запамти, само мало вежбања и рада је потребно код куће. Такође, не треба да одустају, никоме не полазе сви предмети за руком, али мало или више уложеног труда може вас довести до одличних резултата.

5. Како си постижала одличан успех?

Вредно сам радила и много сам се трудила, на часу сам

пазила и слушала наставнике. Завршавала сам своје обавезе на време, нисам дозвољавала да упаднем у панику и да радим под притиском, то ми не одговара.

6. Из којих предмета си се такмичила?

И за такмичење је потребно искуство. Могу да мерим са колико сам се више сигурности упуштала у тај изазов у 7. и 8. разреду у односу на претходне. С поносом истичем да сам се ове године такмичила на републичком такмичењу из српског и енглеског језика. Задовољна сам својим резултатима.

7. Које су твоје ваннаставне активности?

Идем у музичку школу, свирам клавир и идем на певање, осим тога идем у школу енглеског језика. За сада су ми језици и музика преокупација, видећемо да ли ће се то мењати.

8. Којим се спортом бавиш?

Бавила сам се многим спортовима, али се нисам ни у једном пронашла, тако да тренутно идем у теретану.

9. Шта прижељкујеш у будућности?

Надам се да ћу у средњој школи постизати сјајне резултате као и у основној, надам се да ћу да доживим успехе на такмичењима, завршим средњу школу са одличним оценама и на крају упишем жељени факултет.

Теодора Магазин С9, Емилија Пуповац 8/1

Интервју са Рајком Станојловићем Г1

Како је бити ђак-првак?

Много ми се свиђа у школи. Супер ми је!

Како си се осећао првих дана у школи?

Ја се уопште не сећам шта је било првих дана у школи. Само се сећам Андрије.

Како изгледа твој школски дан? Шта је најзанимљивије у школи?

У школи ми је лепо и највише волим осу симетрије, а волим кад играмо игрице на табли и гледамо разне филмове и емисије. Много волим малац генијалац.

Шта и није баш много интересанто у школи?

Не допада ми се да одузима на енглеском.

Шта тренираш?

Идем на пливање, много ми је лепо на том спорту.

Шта највише волиш да радиш у слободно време?

Волим да са Слобом (старијим братом) играм игрице са два џојстика. Тад сам најсрећнији.

Шта очекујеш од рекреативне наставе?

На рекреативној настави ми супер. А кад ми је лепо, ништа не очекујем.

Разговор водило одељење G1 са учитељицом Сањом

Интервју са Јованом Ивковић 4А

Колико дуго си у нашој школи?

Уписала сам се на почетку ове школске године.

Зашто си одлучила да се упишеш у Руђер?

Моја мама је чула да је ово добра школа. Други разлог је тај што се тамо нисам добро осећала. Било је неких проблема које нисмо могли да решимо. Нека деца су била груба према мени.

Шта ти се свиђа у „Руђеру“?

У „Руђеру“ се осећам пријатно и свиђа ми се друштво. Овде су деца фина и наставници су добри.

Кој ти је омиљени предмет?

Волим математику, српски, арт и физичко.

Да ли ти је нешто тешко у школи?

Мало теже ми иде математика.

Да ли те мрзи да радиш домаћи?

Не мрзи ме, обично радим домаћи у суботу пре подне.

Шта радиш кад завршиш домаћи?

Понекад се играм напољу, волим да идем на пливање, гледам ТВ или играм игрице.

Која ти је омиљена игрица?

Омиљна игрица ми је HAY DAY.

Шта гледаш на ТВ-у?

Гледам Nickelodeon и Animal planet.

Шта би волела да будеш кад порастеш?

Волела бих да будем архитекта.

Зашто?

Зато што се мој тата се бави тиме и чини ми се да је занимљиво.

Имаш ли симпатију?

Можда...

Дакле, имаш! Да ли је из наше школе?

Да.

Како изгледа?

Има плаве очи, плаву косу и много је слadak!

У који разред иде?

Иде у G5. Не бих да откријем како се зове.

Интервју урадили ученици 4А са учитељицом Весном

Имала си неугодну ситуацију у којој је требало да бираш између два такмичења?

Да, прошла сам на градско такмичење из енглеског и руског језика, али су се одвијала на исти дан у исто време и морала сам да одаберем једно, и уз помоћ одраслих сам се одлучила за руски јер сам имала више шанси да прођем даље.

Шта тренираш?

Нисам неки спортски тип, али тренутно идем у теретану, вежбама са тренером три пута недељно, а пре тога сам тренирала тенис пет година.

Шта највише волиш да радиш у слободно време?

Волим да се бавим музиком, свирам клавир, певам, скоро сам завршила основну музичку школу.

Твој поглед у будућност?

За сада нисам одлучила чиме ћу се бавити у будућности, али се надам да ћу ту одлуку ускоро донети, поставити неки циљ у вези са том одлуком и трудити се да идем ка њему.

Разговор водила Теа Полимац 8/1

Интервју водило одељење 5В са учитељицом

Интервју са Теодором Магазин С9

Како се осећаш у на крају 8. разреда?

Помало тужно јер иза себе остављам много лепих успомена, али са друге стране сам и срећна јер се преда мном отварају врата у озбиљнији живот са више обавеза.

Какав си ђак?

Одличан сам ђак. Све време сам била одлична, највећи део градива сам увек памтила на часовима. Код куће сам кратко понављала научено.

Који ти је омиљени предмет и зашто?

Биологија, јер је то наука о природи, а ја гајим велику љубав према природи. Мислим да је велику улогу у мојој љубави према том предмету одиграла наставница.

Да ли си учествовала на неким такмичењима и којим?

Да, од петог разреда сам учествовала на такмичењима из биологије, а ове године сам учествовала на такмичењу из руског и енглеског језика.

Интервју са Ивом Кнежевић 7А

Иво, ти си била 2. на овогодишњем и 1. место на прошлогодишњем окружном такмичењу из српског језика. Сигурно си веома поносна на себе?

Да, наравно, ово је велики успех и Теодора и Филип и ја смо то прославили. Сви смо били пресрећни и једва чекамо следећу годину.

Да ли је било напорно спремати се и колико си се спремала?

Јесте било напорно и стварно смо се по неких пет часова дневно спремали скоро сваки дан, тако да ми је драго што се све то исплатило. Пропуштали смо и много, па смо морали и да надокнађујемо, али, као што сам рекла, све се на крају исплатило.

Како изгледају припреме?

Прво изаберемо једно од прошлих такмичења и радимо двадесетак минута. Затим прегледамо како смо урадили и заједно исправљавамо грешке. Наравно, ту буде и приче и смећа јер много волимо да се шалимо заједно. На крају имате резултате који вам боље описују наш труд и рад.

Следеће године ћеш бити 7. разред и моћи ћеш да прођеш на републичко такмичење. Јеси ли спремна и за то?

Наравно, сви смо јако узбуђени и сви планирамо да дамо све од себе да бисмо прошли. Ја сам, лично, већ почела нешто мало да вежбам и нико од нас не може да дочека 7. разред. Надамо се успеху.

Поред истицања из области граматике и правописа, да ли волиш да и читаш?

Да, волим и да читам. Дефинитивно су ми омиљене књиге Хари Потер и ту нема говора. По мом мишљењу, то су најбоље књиге икад написане. Такође, уживам и у књигама Градимира Стојковића и у другим комичним романима. Недавно сам почела да читам и на енглеском, па сам на енглеском прочитала књигу „Перси Џексон“, неке делове Харија Потера и још неке лектуре које смо читали на часу енглеског.

Које књиге препоручујеш?

Обавезно треба прочитати све Хари Потер књиге, затим су ми се много свиделе и „На брегу кућа мала“ Градимира Стојковића и прва два дела серијала „Дневник штреберке“. Хари Потер књиге се не могу описати, то просто морате да прочитате, док се у „Дневнику штреберке“ говори о тинејџерки у новој школи. Сви знамо како то обично иде - треба упознати нове пријатеље, а успут се може десити и неко заљубљивање. У сваком случају, ове књиге су веома занимљиве, сви би требало да их прочитају.

Како проводиш слободно време?

Имам много обавеза и немам много слободног времена, ипак, кад га имам, волим да се опуштам и одмарам. Обично гледам неки филм или читам нешто, волим да црткам и певушим. Некад вежбам клавир или распремам собу. Такође, волим да идем у шетњу са баком или мамом и да причам са њима о школи и другим стварима.

Одличан си ђак. Који су ти омиљени предмети, осим српског језика?

Искрено немам омиљени предмет, све их подједнако волим. Можда мало више волим математику и физику од природних и географију од друштвених наука. Такође обожавам и италијански и енглески језик, као и музичко и дизајн. Наравно, трудим се у школи, па имам и петице из тих предмета, али то није једини разлог зашто волим ове предмете. Волим их јер уживам радећи их.

Да ли је тешко бити и одличан ђак и такмичити се?

У принципу јесте, јер мора много да се вежба и вежба, а то значи и пропуштати часове који касније морају да се надокнаде и да се уради све што је рађено на њима. Ипак, ја тражим равнотежу, да будем и одличан ђак са свим петицама и да будем вредан такмичар који осваја места на општинском и окружном нивоу такмичења. Мени није тешко јер ја то волим, док неке ко се такмичи само да би покушао може бити мало компликованије. Наравно, ићи на такмичење

не значи само пропуштати математику или било који други предмет, већ се стварно мора трудити и вредно радити.

Ти си талентована за многе ствари. Где видиш себе у будућности?

Имам велике планове и нисам сигурна колико њих ћу заправо остварити, али бих желела да одем у Америку после основне школе и да наставим своје образовање тамо. Ипак, то је и даље само једна могућност, није још сигурно шта ћу радити после. Ако бих отишла у Америку, тамо бих вероватно завршила и факултет, али, као што сам рекла, ништа још увек није сигурно. Што се тиче одређеног посла којим бих се бавила, то би вероватно било да будем неки инжењер или нека друга врста научника. У оба случаја, то значи вредан рад и велики труд.

Емилија Пуповац 8/1

Интервју са Теодором Матић 7Б

Драга Теодора, ти си прави пример да „тиха вода брег рони“. Како ти рушиш брегове?

Корак по корак, стрпљиво и што је најважније хладне главе.

Како је бити млађа и старија сестра?

Изазовно, предивно, узбудљиво. Много је занимљиво у нашој кући јер нас има петоро, то јест четворо, мој најстарији брат је у Америци. Једна моја песма каже: „Понекад је бука, али нико у нашој кући због тога не кука.“

Како би ти описала свој дан?

Радним данима се будим у седам, доручкујем и идем у школу. У школи ми је лепо, учим нове ствари, лепо се дружимо и стварамо незаборавне успомене. После школе имам мали одмор и затим идем на час балета. Обично заспим око 23 часа.

Који ти је омиљени предмет(и)?

Омиљени предмети су ми језици: српски, немачки и енглески. Волим да учим нове речи, граматику олако савладавам. Језик повезујем са традицијом и културом те земље, интересантно ми је да на тај начин ширим видике.

Како постижеш тако добре резултате на такмичењу?

Истрајним радом; великом жељом и уз стручну помоћ наставнице.

Која су твоја ваннаставна интересовања?

Осам година се бавим балетом у балетској школи „Royal academy of dance“. Иначе имам часове балета пет пута недељно али зато што ми се ближи испит имама га шест пута недељно. Оно што ми се највише свиђа код балета је то што никада ниста не може да буде перфектно. Увек може боље, а у трагању за тим бољим ми се развијамо и идемо ка савршенству.

Стефан Суботић 8/1

Визија у облацима, 1887.

Косовка девојка, 1919.

Урош Предић је, осим Паје Јовановића, наш најистакнутији представник академског реализма крајем деветнаестог и почетком двадесетог века.

Рођен је 1857. године у Орловату, где је провео детињство и којем се касније често враћао. Предић је, као дечак, доста времена проводио у сеоској цркви где је његов отац био свештеник, што је вероватно разлог присуства религиозних, митолошких и историјских мотива на његовим сликама. Као најмлађег члана велике породице родитељи су га подржавали да, по сопственој вољи, изабере свој животни позив. Зато 1878.г. Предић одлази у Беч где наредних девет година усавршава своје знање из области уметности. Његов сликарски опус броји преко 1600 слика, које данас красе зидове многих музеја у земљи, али и приватних колекција широм света.

Урош Предић је 1904.године основао друштво српских сликара „Лада“. Био је један од оснивача Удружења ликовних уметности 1919. године и први његов председник. Исте године постаје дописни, а наредне године и редовни члан Српске краљевске академије. Последње године свога живота провео је вредно сликајући у свом атељеу у Светогорској улици у Београду, до краја одан стилу реализма који га је прославио.

Портрет Анице Савић, 1898.

Кад наука пружи руку уметности

Мало је познато да пријатељство између великог сликара Уроша Предића и научника светског гласа Михајла Пупина датира још из школских дана, када су се интензивно дружили и заједно откривали свет уметности. Дружење, започето у немачкој школи, наставило се у панчевачкој гимназији, одакле је свако кренуо својим путем - Урош на бечку ликовну академију као стипендиста Матице српске, Михајло на даље школовање у Праг, затим у Америку. У годинама које следе, Пупин је покушавао да приволи Предића да му се придружи у Њујорку наводећи пример прекоокеанског успеха Паје Јовановића, али узалуд. Чувени сликар је одбијао да прими новчану помоћ коју му је Пупин слао, јер није желео милостињу од свог пријатеља. Десетак година касније путеви су им се поново укрстили.

Године 1889. Париз је био у знаку велике Светске изложбе коју је од маја до октобра те године обишло чак 32 милиона посетилаца. Неколико стотина хиљада Американаца долазило је преко Атлантика паробродом да погледа тек саграђен Ајфелов торањ, Гранд Пале и Трокадеро. Међу њима био је и Михајло Пупин. Србија, које је први пут учествовала као држава на једној оваквој манифестацији, имала је свој павиљон у коме је, поред бројних домаћих уметника, централни део припао одабраним сликама Уроша Предића. За изложена дела Предић је од француске ликовне комисије осим речи похвале добио и две награде. У намери да спречи да Предићева високо оцењена дела заврше у некој од приватних колекција, Пупин је их је откупио, а затим сматрајући да су од изузетног значаја за Србију, поклонио Народном музеју у Београду. Тим чином познати научник је, иако далеко од своје домовине, показао велико поштовање према свом пријатељу Урошу Предићу, а будућим генерацијама оставио могућност да уживају у делима врхунског сликарства.

Портрет Михајла Пупина, рад Уроша Предића из 1930. године данас је део збирке Матице српске.

Одељење 8В

Портрет Михајла Пупина, 1930.

Animal superpowers

Opossum

Now, we all know that the opossum has the ability to appear dead when faced with danger. However, it is unoriginal and would be very bland. So I selected another ability it has. The ability to be immune to venom and poison.

Opossums have a protein in them called LTNF. For example, if a snake bites an opossum and the venom goes into the opossum's body, the protein will go to the place where the venom is and start neutralizing it. It's the same with poison.

The thing is, this protein has already been tested and injected into rats, and when the rats were injected with a deadly venom, they did not die. If a multitude of tests prove to be successful, this protein might make its way to the human body.

This can do many things.

Murders by poison usually go unsolved, or are not found out at all. This is why poison has been the tool of many killers. But, if this protein makes it to the human body, this will not be an issue anymore.

Also, countries in which many people die via poisonous animals, like Australia for example, the body count will go down.

Overall, it will decrease the amount of deaths and murders, and help humanity.

Божидар Василић 7В

Hippos

Hippo has a red substance that resembles sweat. Based on what I research we can take some of their substance and make a serum that will be put in every single person. This will be the regular visit to the doctor and it won't cost a lot. I think that we can take a red substance from the hippos that live in zoo were is cold so they don't need it. This will also help hippos that live in Africa, so we don't take it from them. This product would help a lot of people around the world cause they would not spend their money on sunscreen and antibiotic and moisturizer cause this is all in one.

Нађа Вукмировић 7В

Заштићене врсте

Пуपाвац (лат. *Upupa epops*)

Дугокљуни и ђубасти пупавац је сигурно једна од најнеобичнијих птица наших крајева. Име пупавац је стекао оглашавањем „пу-пу-пу. Ова птица има карактеристичну црну ђубу на глави. Код нас долази из Африке као селица, па стиже последњих дана месеца марта појединачно или у паровима и остаје до краја августа, а затим породица по породица полако одлази према југу. Најрадије се насељава у селима близу стада говеда, мада га у Африци срећемо и у градовима, близу његовог главног хранитеља човека. Код нас пупавац је веома бојажљив и увек на опрезу, настањује ливаде или шуме где се лако може сакрити од могуће опасности. За ову врсту птица посебно је занимљив одбрамбени механизам који су развили. Наиме, млади пупавци су изузетно непријатног мириса, толико одбојног да их предатори заобилазе у широком луку.

Мрмољак или тритон (*Lissotriton vulgaris*, стари назив *triturus vulgaris*)

Врста заштићена законом у Републици Србији. Спада у класу амфибија и породицу код нас познатих саламандера (лат. *Salamandridae*). Дужине су око 10 цм. Мужјаци су крупнији од женки и поседују кожни набор који се простира целом дужином тела и репа. Од

марта до јула, у сезони парења, настањују чисте воде равница и планинских крајева до 1000 метара надморске висине. Остатак године, током хибернације проводе у разним стаништима близу воде што укључује и обрадиве површине, шуме, камење, испод палих дрва или под покровом лишћа и пукотине у земљи.

Поточни рак (*Astacus Astacus*)

Настањује само изузетно чисте речне токове. Одатле и оправдано веровање у народу да су потоци у којима живе ракови изузетно чисти. Спада у племените и најквалитетније врсте слатких вода нашег краја. Слатководни ракови своје далеке претке имају у морским раковима. Дишу шкргама и површином тела. Бескичмењаци су и тело им је чланковито. Имају јака клешта, а абдомен и реп обавијени су снажним мишићима. Мужјаци су развијенији, имају шири леђа и већа клешта. Ракови се могу ловити само у научне и едукативне сврхе.

Божиковина – лат. назив *Ilex*

У Републици Србији и многим другим земљама ово је врста заштићена законом. Божиковина је зимзелени

дводиomi жбун или дрво које достиже висину до пет метара, ретко до 10 метара. Расте споро, али може доживети старост и до 300 година. У природи расте у Средњој и Западној Европи, Малој Азији и северозападној Африци. Цвета у мају и јуну. Плод је црвена коштуница попут бобице, величине је грашка. Сазрева у новембру и на гранама остаје до пролећа. Гранчица божиговине још се у доба старих Римљана употребљавала као симбол заштите од муње, урока и чаролије. Чудесна моћ, која се приписивала гранчици божиговине, пренесена је и у хришћанство. Светли цвет божиговине постао је симбол рођења Исуса, црвени плодови његова крв, а бодљикаво лишће симболизује круну од трња. У народу је остало мишљење да биљке које дају зими плод имају јаку моћ у заштити човека, јер и оне само пркосе природи. У време зиме, кад све мирује, оне се рађају.

Еколошка секција

Угрожена врста

Афрички дивљи пас

Латински назив: *Lycaon pictus*

Битне информације:

- Има свега 6600 преосталих јединки на планети.
- Теже од 18 до 30 килограма.
- Могу да нарасту до 75 цм у висину и до 150 цм дужину.
- Највећи део популације се налази у јужној и југоисточној Африци, нарочито у Танзанији и Мозамбику.
- Обично живе у чопорима од 10 јединки, али неки чопори броје и до 40 јединки.
- Предатори су, лове животиње осредње величине као што су газеле.
- Могу да достигну брзину од 70 километара на сат.

Велику претњу овој врсти представљају:

- убијање од стране људи,
- болести као што су беснило и дистемпер,
- губитак станишта,
- немогућност да надвладају веће предаторе као што су лавови.

Шта људи раде да их заштите?

Да би их заштитили људи стављају под заштиту просторе на којима ова врста живи. Али, и покушавају да смање сукобе између паса и људи како ниједна врста не би настрадала.

Извор: world wildlife fund сајт

Јован Милошевић 8/1

Стивен Хокинг, сасвим (не)обичан физичар

Беспомоћност тела и невероватност ума могла би да се изучава на факултетима широм света, могли бисмо од тога како је постао „феномен“ да правимо науку, али Хокинг је покушавао да све поједностави. И да све посматра кроз духовитост, врцавост, уврнути хумор, па чак и кад смело прелази инвалидским количима преко прстију принца Чарлса. Стивенова асистенткиња са факултета често га је подсећала да иако поседује докторат из физике, жене ипак треба да остану мистерија.

Тешко је било и разумети на какво је гориво радио такав ум. Хокинг се опкладио 1997. године са познатим физичарима Џоном Прескилом и Китом Торном, из Калифорнијског института за технологију (САД), да никаква, ама баш никаква информација није у стању да се отргне из вечитог загрљаја „црне рупе“, остајући засвагда заробљена у њој. Покаже ли се да су поменута двојица у праву – да се информација некако измигољи, губитник се обавезао да им купи енциклопедију коју сами изаберу. Хокинг је јавно признао да је изгубио опкладу. Колико нам је тешко да разумемо какав је то ум имао Хокинг, говори интересантна анегдота у којој је британски научник својевремено, на једном скупу у Краљевском друштву (у које је примљен са свега 32 године), добацио наглас Фреду Хојлу, у то време најчувенијем британском астрофизичару, да је начинио грешку у средини веома дугачког прорачуна. „Како то знаш?“, упитао га је изнервирани предавач. „Тако што сам то израчунао у својој глави“, узвратио је пред мноштвом врхунских научника.

Хокинг је с другим знаменитим научником Роџером

Пенроузом, први описао недокучиву „црну рупу“, подручје простор-времена (три просторне димензије – дужина, ширина и висина – и време), у којем све заувек ишчежава, чак и светлост када бива усисана. Роџер Пенроуз и Стивен Хокинг утврдили су да је ‘црна рупа’ сасвим другачија врста сингуларног (или јединственог догађаја у историји свемира), према досадашњим сазнањима, насупрот истинској сингуларности названој великим праском, из којег је све пре 13,8 милијарди година кренуло и наставило да се све брже шири до дана данашњег. Иако је најпретежнији део физичарско-космолошке јавности одавно пригрлио ово тумачење (теорија се зове стандардни модел), и дан-данас се појединци противе постанку ни из чега (ex nihilo). Хокингов револуционарни резултат у физици тиче се управо везе између основних претпоставки ових двеју фундаменталних, али по општим претпоставкама врло различитих теорија. Он је показао да такозване црне рупе, феномен који је предвидела теорија релативности као последњу фазу еволуције веома масивних звезда које су остале без нуклеарног „горива“, па такорећи нестају под силом сопствене гравитације усисавајући у себе било какву радијацију у близини, ипак морају да израчују одређену количину енергије када се узму у обзир ефекти предвиђени квантном теоријом. То је био први конкретан корак довођења у везу ових двају веома различитих општих појмовних оквира физичког света. Питање односа и уједињења тих двају теоријских оквира је кључно теоријско и филозофско питање у савременој физици. Кључна препрека у том правцу јесте да успемо да спојимо квантну механику и Ајнштајнову општу теорију релативности – две теорије које су тачне, али које су суштински различите у својој бити и математичкој структури. Више од пола века рада највећих светских научника довело је до невероватних резултата, али не и до коначног решења. Хокингов највећи успех је то што је био скромнији. Уместо да у потпуности реши овај проблем, он се фокусирао на апроксимативно разумевање једног његовог дела. На тај начин нам је помогао да разумемо како екстремно јака гравитациона поља (каква се могу наћи у непосредној близини црних рупа) утичу на елементарне честице. Мало је рећи да је примена оваквог аспекта више него генијална.

Хокинг је имао и огромну подршку других људи, пријатеља, колега, институције у којој је радио, великих компанија које су осмислиле и направиле уређаје помоћу којих је могао да настави да мисли, ради, пише, комуницира, путује, учествује на конференцијама и у другим важним догађајима. Да је та подршка изостала, невероватна лична снага и борбеност вероватно не би била довољна. На тај начин живот и дело Стивена Хокинга пружа нам лекцију и о нама. Наши успеси, али и неуспеси, зависе у великој мери од нас, али зависе и од оних са којима живимо, као и друштва у којем живимо. Његов пример нам намеће и питање колико таквих људи смо „изгубили“ у Србији зато што нико није био

заинтересован да их подржи и да им обезбеди услове у којима могу да процветају и за себе и за нас. Зато је важно да боље разумемо идеју друштвене инклузије и да више подржимо све оне који се залажу за то да друштво у којем живимо уредимо, тако да свако од нас може да се ослони на друге и на друштвене институције. И да коначно будемо успешни захваљујући друштву у којем живимо, а не упркос њему.

Теодор Шешум С9

Наночестични „лепак“ који затвара ране у свега неколико секунди

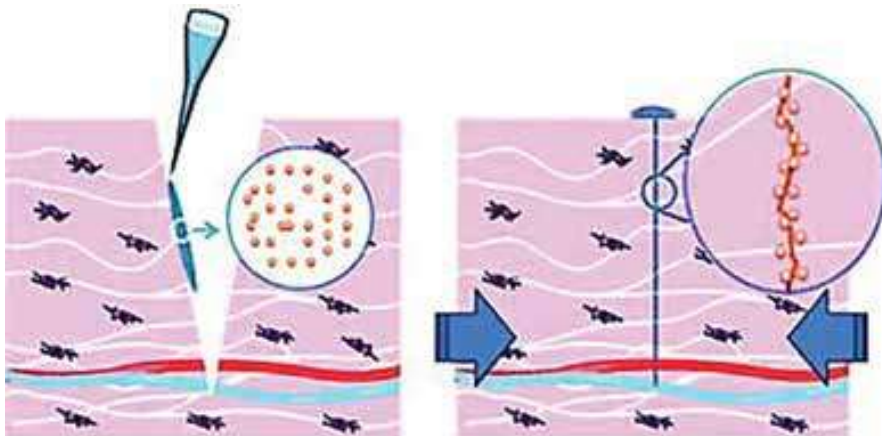
Француски истраживачи развили су специјални лепак на бази наночестица који омогућава да се за само неколико секунди затвори дубоки рез на ткиву или неком органу и да се тако заустави крварење. Досад није постојала ниједна метода која би била у потпуности ефикасна и нешкодљива за организам, а нанолепак би омогућио хирурзима да брзо затворе биолошка ткива попут коже, мишића и органа.

Овај потпуно нови концепт истраживача Националног центра за научно истраживање (ЦНПС), Француска, могао би да изврши револуцију у хирургији, укључујући и регенеративну медицину. Нанет на кожу, лепак је у стању да затвори дубоку рану за само неколико секунди

и омогући њено брзо и квалитетно зацељивање без нарушавања естетског изгледа. Нанолепак се одлично показао и при „поправци“ органа који се тешко зацељују. Да би се направио шав помоћу ове методе, довољно је да се гел стави директно у рану и кожа залепи под притиском, наводе истраживачи чија је студија објављена на сајту часописа *Angewandte Chemie*. Принцип је једноставан: наночестице садржане у гелу везује се за ткиво за трен ока, феномен познат под називом адсорпција. Истовремено, ткиво међусобно везује нанохелије и долази до повезивања две површине. Адсорпција је процес који се дешава када се гасни или течни раствор акумулира на површини неког чврстог материјала или, ређе, течности (адсорбента), формирајући молекуларни или атомски филм (адсорбат). Овај појам се често замењује појмом апсорпције, међутим, реч је о сасвим другачијем процесу. Оба ова процеса се могу назвати сорпцијама, док је супротан процес назван десорпција. Тестови на кожи мишева показали су да, за разлику од традиционалне методе сuture, нанолепак омогућава затварање коже до потпуне цикатризације са готово невидљивим ожиљком. У дугој фази тестирања, истраживачи су користили раствор на органима који тешко зацељују (јетра, плућа, слезина). Дубоки рез на јетри су успели брзо да затворе и да одмах зауставе крварење. Лепак се, такође, може користити и у сасвим другим пољима, попут агроиндустрије, производњи козметичких препарата и медицинске опреме (завоја, фластера, хидрогелова).

Михаило Џаковић 8А

My adventure on the sea

by Ivona Vukmirović, 5B

One day I came with my friends on the ship, we were so happy.

My friends and I were playing on the ship, but at one moment we heard a crack. That was the ship. We were a little bit scared. The captain was preparing a rescue boats. There were just two boats. Some people and kids had to jump like us. We jumped in the water full of sharks. One shark tried to get me but it did not. I thought that I was the only survivor. I didn't know because I was on one of one million islands. I just had a little knife with me and I used to catch a fish and cut bushes for fire. I was alone and afraid. Next day, I woke up and brushed my teeth with a piece of wood and water. I got outside and saw a goat. I attacked and caught it. I made a jacket and a scarf of the goat's fur, was so fluffy and warm, and that made me feel a little bit safer, few weeks later I made a tent. I also made a lot of things like chairs, a table and a bed. I was there one month and the last day of that month I saw a passing ship. There was a captain that came to me and asked me what happened to me and I told him everything. He put me on the ship and took me home, to my mom and dad.

We were so happy, we were together again!!!

My Secret Island, Sicily

by Mila Knežević, 5B

One day I woke up and thought to go on an exploring by my plane. I was pretty excited. I was flying for hours and hours, and then something went wrong with my plane. I was happy to be alive. I didn't know where I was and couldn't fly away because I must fix my plane.

I was on an island, without food or anything like that. I saw some people and I asked them "where I am?" They didn't know language I spoke in 11 more languages and they finally got it. They said that I was in Italy in Sicily. They gave me one of their boats, but the boat hit the rock. The boat began to sink so we jumped out of it. We were shipwrecked.

I went to Rome. I stayed there for one month. I saw that war was beginning. One man rescued me. We were on his boat for about three weeks. That man wanted to hear my story so I told him everything. Finally we returned to my city. I was happy. The man told me, "Miss, you should be careful because this is not a city you and I now. It changed. The first thing I did was I run to my parents' house. They told me that we were moving to Sicily. We lived there for twenty years. Finally I got married. I had two beautiful children. Then I become a grandma. Oh, I forgot I married the captain that saved me. I was happy because if I didn't go to Sicily this life wouldn't be the same. We lived in Sicily until the end of our lives.

Chance to be Visible

by Iva Knežević, 7A

I've never had a chance to shine-
Like the diamonds,
Like the stars.
I've never had a chance to rise to the heights.
I've never had a chance to be the best-
I am a ghost that fades,
The star in the sky that cannot be seen.
I'm the last drop of rain.
I've never been known for something-
It's like I've collapsed to the ground,
It's like I don't even exist.
I am the invisible air.
I've never stood out in the crowd-
I am as usual as the wind that blows,
I am like a small bug on the ground...
The plankton in the ocean
I've never had a chance to be visible-
I am a mysterious chameleon.
I live my life hidden,
Waiting for a chance to be seen.

Restaurants

by Andreaja Mitić, 7B

Restaurants are like a heaven for eaters
You can order whatever you like
Meat as good as if a world famous chef cooked it
Chairs as comfortable as if they were of silk
Lights as bright as the Lightning of the thunder
Staff as friendly as your best friend
Vegetables as fresh as the ones from the field
Rice as authentic like to one in Japan
Ice cream as cold as the North Pole
Greek salad as if it was made by Zeus him self
Menus are unique as if Picasso
Breakfast full of proteins as if it consisted only of eggs
Desserts are like creamy dreams waiting to be eaten
In your plate you will see many colors, little bit of green little
bit of blue and some red
Bread as well baked like it was made by Lionel Pollane
What a great place, and my skinny body gone without a
trace

What is a Friend

by Luka Janković, 7B

A friend is like a rose,
waiting to be picked up,
or maybe a dream
That makes you never give up.
A friend is like a dolphin
Both beautiful and wise,
or perhaps a friend is like a ghost,
whose spirit never dies.
A friend is an old man's stick
that you can always rely on,
or like an oyster's pearl,
you never wish to be gone.
A friend is a jewel,
you should protect with your life.
A friend is a dear possession
that helps you survive.
A friend is like a heart that
beats Strong until the end.
What would we do in this world
without a good friend?

Pizza

by Doroteja Šijan Stojić, 7B

It is Yummy like muffins
Hot like the sun
smells like a bun
It is really fun
it is a gift from god
when you blink it is done
Its cheese is stretchy like gum
But even better
It is a taste you can't forget
It is a wonderful thing that you can get
actually better than everything else
It is the food that fixes your hunger
Ding Ding the pizza is here
I will have a nice meal
Pizza is a life saver
It is a awesome flavour for your taste
If there wasn't Pizza my life would be like a failure
It is a key for my taste
better than anything else.

German Alphabet					
Aa	Ää	Bb	ß	Cc	Dd
ah	ah Umlaut	beh	ess-testt	tseh	deh
Ee	Ff	Gg	Hh	Ii	Jj
eh	eff	geh	ha	ee	yot
Kk	Ll	Mm	Nn	Oo	Öö
kah	ell	emm	enn	oh	oh Umlaut
Pp	Qq	Rr	Ss	Tt	Uu
peh	kuh	err	ess	teh	uh
Üü	Vv	Ww	Xx	Yy	Zz
uh Umlaut	fow	veh	iks	upsilon	tsett

Немачки језик поседује у свом алфabetу 26 слова. На то се додају још три словна знака за посебне гласове. То су такозвани умлаути, помућени гласови настали спајањем, тј. заједничким изговарањем два вокала.

Немачка абецеда, дакле, садржи знакове за следеће гласове:

A/a, B/b, C/c, D/d, E/e, F/f, G/g, H/h, I/i, J/j, K/k, L/l, M/m, N/n, O/o, P/p, Q/q, R/r, S/s, T/t, U/u, V/v, W/w, X/x, Y/y, Z/z и умлаутизовани вокали Ä/ä, Ö/ö и Ü/ü.

На све ово додаје се и тзв. оштро С или escet (ß) - словни знак настао првобитно из лигатуре, да би се касније кроз готицу примењивао за удвојена два словна знака С (ss ili sz). Куриозитет представља чињеница да се он данас сматра застарелим и да се, иако је званично у употреби, у Швајцарској уопште и не употребљава, а све мање људи зна тачно када се он и користи. Забуна је настала поготово од реформе немачког правописа, средином деведестих година. Овоме треба додати и чињеницу да се есцет јавља само при писању малим словима. Дакле у насловима исписаним мајускулом есцет замењују два С. Дакле: schließen vs. SCHLIESSEN.

Теодор Шешум 9С

Шпански језик, заједно са француским, италијанским, португалским и румунским припада групи романских језика.

Шпански или кастиљански језик је данас трећи језик у свету по броју изворних говорника (говори га више од 500 милиона људи). Званични је језик у двадесети и једној земљи. После енглеског језика шпански језик је други најзначајнији језик у међународној комуникацији.

Као последица великих колонијалних освајања протеклих векова шпански језик се, сем у Шпанији, говори на још три континента: у Африци (Екваторијана Гвинеја), Азији (Филипини), као и читавој Јужној и Средњој Америци. Такође је заступљен као матерњи језик великог броја становника Сједињених Америчких Држава.

Познат је по својој флуидности и звучности. Шпански алфавет броји 29 знакова, а правила читања и изговора лако се усвајају, поготово за особе са нашег говорног подручја.

Према Шпанској краљевској академији (Real Academia Española), институцији која се сматра судијом о томе шта чини званични шпански језик, следећа слова сачињавају шпанску абегеду:

a, b, c, ch, d, e, f, g, h, i, j, k, l, ll, m, n, ñ, o, p, q, r, s, t, u, v, w, x, y, z

Шпански језик користи латиницу. Систем правописа, због знатног броја реформи, скоро је савршено фонемски и, стога, лакши за учење од већине језика. Шпански језик се фонетски изговара, али се у појединим случајевима слово Р изговара се као дуго и вибрирајуће, па је донекле комплексно да се репродукује. Слова Б и В се готово не разликују. Слово Х се никад не изговара, а слово Ј се изговара као Х. Слово Њ еквивалентно је нашем Њ, док је слово ЛЛ као наше Љ.

Занимљиво је да се не слажу сви ауторитети (или барем сви уџбеници) око тога која слова чине шпанску абегеду. Неки од њих не укључују W (које се понекад назива и добле ве) и K, које се скоро искључиво јавља код речи страног порекла, као што је киловатт. С друге стране, има и оних који абегеди додају слово PP (ерре), које се не изговара на исти начин као Р.

Како будете учили шпански, уочићете да су самогласници често написани са акцентима, као на пример tablón, док је У понекад написано са умлаутом, као у речи vergüenza. Међутим, самогласници са таквим ознакама се не сматрају засебним словима, као што је то случај у неким другим језицима.

На крају, треба додати и то да су у шпанском језику слова женског рода: ла а, ла б, итд.

Већина гласова у шпанском језику изговара се врло слично као и у српском, мада суптилне разлике ипак постоје.

Андреј Милошевић 8А

Руски језик и руско писмо

Руски језик је званични језик Руске Федерације, Белорусије, Казахстана и Киргизије, а у прошло доба био је језик међународне комуникације у СССР-у. Осим Русије, користи се у земљама који су раније биле у саставу СССР-а, те исто тако и на подручјима компактног становиштва емигранта од земаља бившег СССР-а, као што су Израел, Немачка, Канада, САД, и сл. - као матерњи дела становиштва и као језик међународне комуникације.

Према подацима часописа „Language Monthly”, око 285 милиона људи у свету говори руски језик, што га чини 4. језиком по распрострањености. Руски језик заједно с украјинским, белоруским и русинским чини групу источнословенских језика. Руским, као матерњим језиком говори око 180 милиона људи, узимајући у обзир и број говорника руског као другог језика, њиме се служи око 300 милиона људи и један је од шест званичних језика УН. Стандардни руски језик темељи се на московском наречју.

Писмо

Током XIV и XV века на тлу Московске државе формира се великоруски народ, као и великоруски језик са основним групама дијалеката које су се углавном сачувале до данас. Између XIV и XV века настали су савремени руски, украјински, и белоруски језик. У XIV веку завршава се период општеисточнословенског, односно староруског језика (древнерусский язык) и почиње период староруског језика у ужем смислу (старорусский язык), који је трајао до XVII века; од XVII века почиње период развоја руског језика; он се завршава почетком XIX века, када се формира савремени руски језик.

Руско писмо је ћирилица, настало је у X веку из грчког писма уз додатак неких слова глаголице, за записивање црквених текстова на словенским језицима. Облици многих слова промењени су и приближени латиници реформама које је започео Петар I 1708. Ово, тзв. „грађанско писмо” преузели и сви остали народи који пишу ћирилицом - Срби, Бугари, Украјинци, и Белоруси.

Руски језик има 33 сугласника и 5 самогласника. Већина сугласника постоји у тврдој (непалатализованој) и мекој (палатализованој) варијанти (у српском језику постоје само парови н и њ, и л и љ). Будући да писмо има само 21 слово за сугласнике, меки и тврди парњак деле исто слово, а статус палатализованости одређује се према следећем самогласнику (односно тврдом или меком знаку). Због тога сваки самогласник има две варијанте: палатализујућу и непалатализујућу. Таблица приказује 33 слова руске ћирилице и њихове приближне еквиваленте у српском језику:

<u>Аа</u>	<u>Бб</u>	<u>Вв</u>	<u>Гг</u>	<u>Дд</u>	<u>Ее</u>	<u>Ёё</u>	<u>Жж</u>	<u>Зз</u>	<u>Ии</u>	<u>Йй</u>
а	б	в	г	д	је	јо	ж	з	(j)и	j
<u>Кк</u>	<u>Лл</u>	<u>Мм</u>	<u>Нн</u>	<u>Оо</u>	<u>Пп</u>	<u>Рр</u>	<u>Сс</u>	<u>Тт</u>	<u>Уу</u>	<u>Фф</u>
к	л	м	н	о	п	р	с	т	у	ф
<u>4Хх</u>	<u>Цц</u>	<u>Чч</u>	<u>Шш</u>	<u>Щщ</u>	<u>Ъъ</u>	<u>Ыы</u>	<u>Ьь</u>	<u>Ээ</u>	<u>Юю</u>	<u>Яя</u>
х	ц	ч	ш	шч	(1) и	(2)	е	ју	ја	

1) (Ъъ) Тврди знак, не изговара се, користи се за означавање претходног сугласника као тврдог.

2) (Ьь) Меки знак, не изговара се, користи се за означавање претходног сугласника као меког.

палатализирајући Я Е Ё Ю И

непалатализирајући А Э О У Ы

Занимљивости

Многи русизми су ушли у српски језик, као што су: бојеви (метак), запета, услед, брак, чудовиште, двојник, учтивост, личност, награда, стројеви (корак), стајанка (авиона на аеродрому) итд.

Теодора Магазин С9

É

École

Culture générale

L'école à l'époque de tes grands-parents

Filles et garçons

En ville, les filles et les garçons étaient dans des écoles séparées. À la campagne, il n'y avait parfois qu'une seule classe où tous les enfants (de la maternelle à la fin du primaire) étaient réunis.

Cartable

Il était en cuir et servait pendant toute la **scolarité**. Quand il était abîmé, on le faisait recoudre chez le cordonnier.

Bons points

Les professeurs récompensaient les bons élèves avec des bons points, des petites images. Au bout de 10 bons points, ils avaient une grande image. À la fin de l'année, les meilleurs élèves recevaient des prix dans les différentes matières.

Punitions

Quand les enfants n'étaient pas sages, ils allaient au piquet ou devaient porter le bonnet d'âne. Les punitions étaient des exercices supplémentaires ou des lignes à copier.

Ménage

Le dernier jour de l'année, les élèves faisaient le ménage. Ils nettoyaient leur bureau avec de la **paille de fer** puis le ciraient.

Blouse

Les filles n'avaient pas le droit de porter de pantalon, sauf quand il faisait très froid. Elles devaient alors porter une jupe par-dessus le pantalon. Les garçons et les filles devaient porter une blouse afin de ne pas salir leurs vêtements.

Jeudi

Les élèves n'avaient pas cours le jeudi. Ils allaient à l'école le lundi, le mardi, le mercredi, le vendredi et le samedi.

Ardoise

Lors des exercices de calcul mental, les élèves devaient écrire à la craie les réponses sur leur ardoise, puis la **brandir** vers le maître ou la maîtresse pour lui montrer leurs résultats.

Encrier

Les élèves n'écrivaient pas avec un stylo mais avec un porte-plume. Ils trempaient la plume en métal dans un encrier situé dans le bureau. C'était difficile. Les élèves, surtout les gauchers, faisaient souvent des taches d'encre.

Scolarité (ici) : ensemble des années pendant lesquelles l'élève va à l'école.

Paille de fer : morceaux de métal très fins en paquet.

Brandir (ici) : lever un objet au-dessus de sa tête pour le montrer.

a A b B c C d D e E f F

a A b B c C d D e E f F

g G h H i I j J k K l L

g G h H i I j J k K l L

m M n N o O p P q Q r R

m M n N o O p P q Q r R

s S t T u U v V w W x X

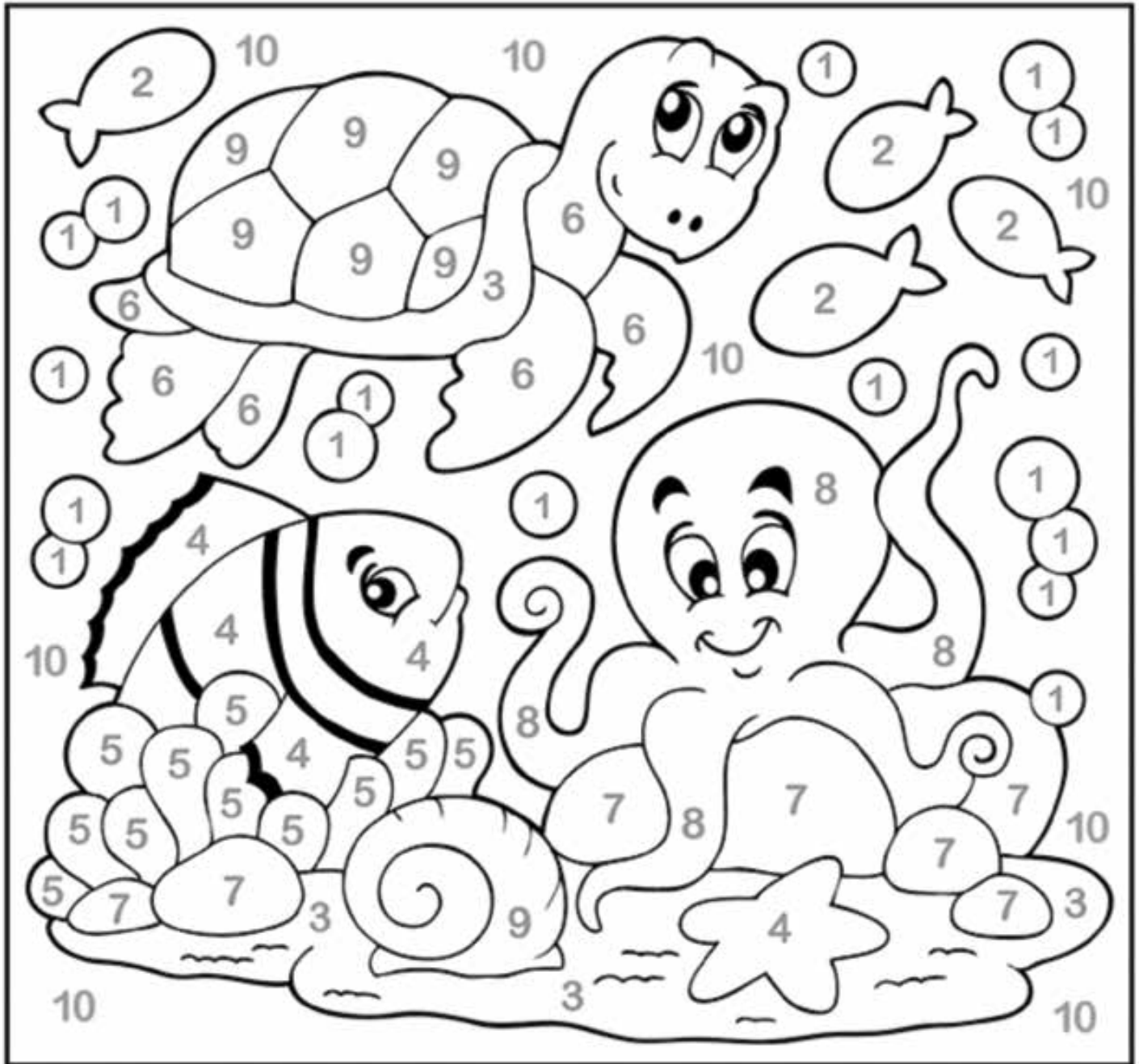
s S t T u U v V w W x X

y Y z Z

y Y z Z

<i>minuscule cursive</i>	<i>Majuscule cursive</i>	<i>minuscule scripte</i>	<i>Majuscule scripte</i>	<i>minuscule cursive</i>	<i>Majuscule cursive</i>	<i>minuscule scripte</i>	<i>Majuscule scripte</i>
a	A	a	A	n	N	n	N
b	B	b	B	o	O	o	O
c	C	c	C	p	P	p	P
d	D	d	D	q	Q	q	Q
e	E	e	E	r	R	r	R
f	F	f	F	s	S	s	S
g	G	g	G	t	T	t	T
h	H	h	H	u	U	u	U
i	I	i	I	v	V	v	V
j	J	j	J	w	W	w	W
k	K	k	K	x	X	x	X
l	L	l	L	y	Y	y	Y
m	M	m	M	z	Z	z	Z

РУЂЕР БОШКОВИЋ

О С Н О В Н А Ш К О Л А

ОСНОВНА ШКОЛА „РУЂЕР БОШКОВИЋ“

Десета генерација матураната
школске 2017/18.

директорка
Гордана Петковић
Срзентић

одељењски старешина
Катарина Баришић

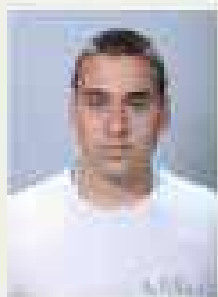

Вукашин
Бајовић

Дуња
Булатовић

Павле
Драјер

Немања
Ђошић

Сара
Ећим

Тара
Јешић

Марио
Јовановић

Марко
Јовановић

Ника
Копривица

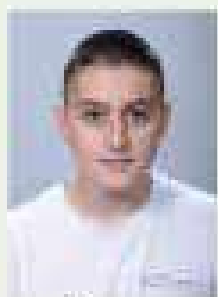
Теодора
Магазин

Јулијана
Петровић

Лореана
Петровић

Алекса
Радовић

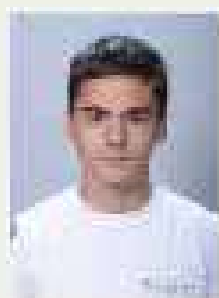
Стефан
Родић

Нађа
Романдић

Борис
Симикић

Андрија
Ђурчић

Јан
Чубаков

Теодор
Шешум

Уна
Штрбац

РУЂЕР БОШКОВИЋ

О С Н О В Н А Ш К О Л А

ОСНОВНА ШКОЛА „РУЂЕР БОШКОВИЋ“

Десета генерација матураната
школске 2017/18.

VIII1

директорка
Гордана Петковић
Срзентић

одељењски старешина
Весна Луковић

Сава
Бајовић

Тодор
Бајовић

Алекса
Батас

Катарина
Влајић

Милан
Ђајић

Богдан
Јоковић

Маша
Ковачевић

Алекса
Лолић

Ангелина
Луџајић

Михаило
Маџура

Јован
Милошевић

Вељко
Нешовић

Анастасија
Одокољић

Тea
Полимац

Емилија
Пуповац

Ђорђе
Ристић

Кристина
Стаменковић

Стефан
Суботић

Немања
Тодоровић

Марко
Ђулић

Оријентиринг – вихор на ски стази

У среду, 28. 2. 2018.г. уприличино је дружење на ски стази. Основци и гимназијалци на снегу заједно. Напољу је био минус, а њихов ентузијазам и интересовање за овај спорт у плусу. Основци су били опремљенији (два клиска и санке), па су гимназијалци у налету енергије трчали низ стазу и уз стазу. Следеће недеље је обезбеђено место у културном оријентирингу – трагом Француза у Београду.

Богдан Јоковић 8/1

Руђерова школица скијања

Руђерова школица скијања и ове године окупила је велики број ученика узраста од 8 до 13 година који су на један активан начин, у предивном амбијенту и природи, могли да усавршавају скијашке вештине, да се одморе и опробају у другим активностима које је сам програм пратио.

Добра атмосфера и тимско деловање у сваком смислу красило је ову групу. Велика одговорност према обавезама, које су имали, довела их је до одличних резултата. Пуни добре и позитивне енергије, нових утисака, екипа се вратила у Београд видно расположена за причу о свему што су доживели и кроз шта су прошли и са жељом да и убудуће буду део Руђерове школице скијања.

Алекса Лолић 8/1

Победник на Калемегдану

У среду 11. 4. 2018г. био је диван дан за наш оријентиринг поход – упознај Београд! Шест екипа основаца и средњошколаца је учествовало и имало шест задатак. Критеријуми су били захтевни: пронаћи локацију, направити уметничку фотографију, научити кратку причу и одговорити на питања комисије и наравно мислити на време и оријентисати се у простору. Проглашење победника ће бити за седам дана.

Богдан Јоковић 8/1

Коштутњак OPEN 2018.

Наши драги гости из АОК Коштутњака су нам 18. 4. 2018. г. направили стазу и припремили реквизите за такмичење. Наши оријентирци увек имају такмичарски дух. Придружили су нам се и нови чланови, који су се први пут сусрели са картом, проналажењем задатих тачки, чекирањем. Сви су добили медаље (које су дрвене и у складу са принципима које имамо), а победнице су Митра и Тифани. Друго место су освојили Марко и Борис. Основци су данас били бољи.

Победници са Калемегдана су (Већала комисија и извећала.):

I Лука, Пеђа, Душан, Саша Јојоћ и Доротеа

II Алена, Александра, Тифани, Тамара

III Анђела, Миа, Марко Ећим, Михаило Марковић, Лука Игњатић.

Следећа среда нас води трагом биљака. Радујемо се новом такмичењу.

Богдан Јоковић 8/1

Светосавска приредба

И ове године у нашој школи традиционално је обележен 27. јануар, школска слава Свети Сава. И ове године млађи и старији ученици наше школе потрудили су се да приредба буде свечана и да уживамо у њиховој изведби. На крају су уручене Светосавске награде најуспешнијим ученицима који су се показали и доказали, не само својим знањем, већ и својим понашањем, другарским односом, наставним и ваннаставним активностима.

Емилија Пуповац 8/1

Штетни ефекти конзумирања нарگیле, дувана и енергетских пића

Ученици наше школе седмог и осмог разреда имали су прилику да послушају предавање на тему „Штетни ефекти конзумирања нарگیле, дувана и енергетских пића“.

Због превелике експанзије и интересовања за овим, по здравље штетним навикама, наставници физичког васпитања имали су потребу и задатак да своје ученике упуте и пробуде им свест, посебно о лошем утицају нарگیле по здравље у њиховом сензитивном периоду одрастања.

Гост предавач био је Лазар Тоскић, професор Факултета за спорт и физичко васпитање, који је предавање и презентацију прилагодио узрасту и на један креативан начин, уз разговор, представио тему ученицима.

Богдан Јоковић 8/1

Креативна чаролија

На 14. међународном фестивалу дечјег стваралаштва Креативна чаролија учествовали су и ученици наше школе.

Међу похваљеним представницима млађег узраста Републике Србије налаза се ученице наше школе Андри Балтић и Нађа Билић.

Радови најуспешнијих ученика биће изложени током Међународног фестивала „Креативна чаролија“, 25-26. маја 2018, у бањи Врујци. Током 25. маја 2018, стручни жири ће између изложених радова прогласити апсолутне победнике овогодишњег ликовног конкурса.

Ива Кнежевић 7А

Руђер фест

У среду, 9.5. у школском дворишту ОШ „Руђер Бошковић“ одржана је традиционална манифестација Руђер фест. Пред сам почетак Феста уживали смо у представи „Коктел бајка“ коју су извели чланови драмске секције млађих одељења и показали нам сав свој глумачки таленат. Традиционално су на Фесту приказани и многобројни експерименти из области биологије, хемије и физике, као и модели и уметничка дела које су наши ученици правили на часовима дизајна и арта. Новина овогодишњег Феста је и презентација оријентиринга у оквиру којег је било организовано такмичење тимова у задацима који су им дати. Осим тога, имали смо прилику да погледамо и презентацију белог спорта који код нас постаје веома популаран. Наши гости, и велики и мали, уживали су током читавог Феста у богатом музичко-сценском садржају на бини и нашој талентованој деци која увек имају шта да нам покажу и изнова нас одушеве. И ове године подршку су нам пружили у наши другари из Гимназије.

Богдан Јоковић 8/1

Друга РУР изложба

У четвртак, 26. априла, ученици завршног разреда РУР програма прославили су напредовање и учење у првом циклусу школовања одржавањем РУР изложбе. У току школског дана ученици и наставници школе и гости из Интернационалне школе у Београду имали су прилику да присуствују приредби и презентацијама истраживачких пројеката које су ученици радили у марту и априлу. Након завршетка наставе, ученици су приредбу и презентације извели за родитеље и госте школе.

Изложба је круна РУР програма и прослава свега што су ученици научили од поласка у школу. Кроз презентације својих истраживања демонстрирали су разумевање пет основних елемената РУР програма: знање, вештине, концепте, ставове и акцију. Ученици су се на почетку теме поделили у групе по интересовањима, затим дефинисали централне идеје за сваку групу и правце истраживања за сваког члана групе. У четвртак групе су презентовале истраживања не теме: улога животиња у животу људи, дигитална уметност, уметност глуме, позоришта и филма, утицај музике на животе људи, покрет и плес, дизајн у архитектури, ентеријеру и моди, сликарству, и природним катастрофама.

Сви ученици су показали изузетно висок ниво мотивације, одговорности и озбиљности у приступу истраживању.

Катарина Влајић 8/1

Пожелимо им срећу!

Такмичења

Општинско такмичења у страним језицима

У суботу, 3. марта ученици наше школе су учествовали на општинском такмичењу из енглеског, немачког и руског језика.

Остварили су сјајне резултате и пласирали за наредни ниво такмичења.

Енглески језик:

1. Теа Полимац: 37 поена, II место
2. Теодора Магазин 33 поена, III место

Руски језик:

1. Теодора Магазин: 36 поена, II место

Немачки језик:

1. Теодор Шешум, 40 поена, I место

Катарина Влајић 8/1

Општинско такмичење из математике

У суботу, 24. фебруара, одржано је општинско такмичење из математике, а наши ученици су показали да су одлични математичари. Огњен Срзентић, Јан Нестеренко и Андреј Нестеренко су освојили другу награду, Лука Јанковић и Филип Димитријевић трећу награду и гласирали су се на градско такмичење. Јефим Чубаков и Ена Алвировић освојили су похвалу. Желимо им много успеха на наредном нивоу такмичења који ће бити одржано 25. марта.

Ива Кнежевић 7А

Златна сирена – општинско такмичење

У четвртак, 22.02. одржано је општинско такмичење „Златна сирена” у ОШ „Јосиф Панчић”. У три категорије учествовале су ученице Маша Алвировић 6В, певала народну страну песму. и освојила 2. место. Маша Алвировић 6В и Вања Јојић 6В певале су дует - народну песму и тријумфално освојиле 1. место и гласирале се на градско такмичење, као и Анастасија Савић 6А која је певала народну домаћу песму и заузела 1. место. Бојана Радовановић 8А је певала страну песму и освојила 1. место и ићи ће на градско такмичење.

Честитамо им још једном и држимо им палчеве у такмичењу које их очекује.

Теа Полимац 8/1

Златна сирена – градско такмичење

У четвртак, 22.3. одржано је градско такмичење „Златна сирена” у Дворани дечијег културног центра у Београду. Наше ученице Маша Алвировић и Вања Јојић освојиле су прво место у категорији дует - страна народна песма. Бојана Радовановић је у категорији страна народна песма - соло освојила прво место са 100 поена и тиме обезбедила учешће на ревијалном концерту који ће се одржати 04. 5. у Дворани дечјег културног центра. Још једном честитамо и поносни смо на вас!

Ива Кнежевић 7А

Дабар

У суботу, 17. марта, одржан је републички ниво Међународног такмичења из информатичке и рачунарске писмености „Дабар“ истовремено у Крушевцу, Нишу, Новом Саду и Београду. Домаћин такмичења у Београду био је Универзитет Сингидунум, а за ученике и наставнике одржана су и инспиративна предавања о популаризацији информатике у школама од стране организатора, универзитетских професора и Министарства просвете. Нашу школу представљали су Вања Антић, Лука Јанковић и Јан Нестеренко у категорији Дабарчић за пети и шести разред и показали да су веома напредни у овој области. Јан је освојио 45. место, Вања је освојио 20.

место, а Лука је при самом врху ранг листе и освојио је трећу награду у конкуренцији од око 200 ученика из целе земље. Честитамо нашим ученицима на одличним резултатима!

Богдан Јоковић 8/1

Браво, лингвисти!

Као и сваке године, у ОШ „Уједињене нације“ одржава се општинско такмичење из српског језика и језичке културе. Имали смо сјајне резултате, као и сваке године. Прво место су освојиле Ива Кнежевић 7А и Теа Полимац 8/1. Друго место је припало Теодори Матић и Филипу Димитријевићу 7Б и Мири Трифуновић 8Б. Дуња Миленић 8Б и Дуња Булатовић Ц9 освојиле су треће место. Похваљујемо запажен успех Василија Трајковића 6А и Јане Карановић 8Б. Нажалост, Борис Милошевић, због болести, није могао да изађе на такмичење. Драго нам је да је у лингвистичким редовима, традиционално испуњеним девојчицама, ове године било и дечака. Окружно такмичење је 28.3.2018.г. и напоран рад је испред ових паметних и посвећених заљубљеника у језик.

Катарина Влајић 8/1

Окружно такмичење из српског језика и језичке културе

У ОШ „Љуба Ненадовић“ 28.3.2018.г. одржано је Градско такмичење из српског језика и језичке културе. Поносимо се резултатима. Тестови су били тешки, а наши такмичари успешни. Теодора Матић 7В и Дуња Миленић 8В освојила су 3. место. Ива Кнежевић 7А, Миа Трифуновић 8В и Теа Полимац 8/1 друго место. Теу чека републичко такмичење 26.5. у Тршићу.

Катарина Влајић 8/1

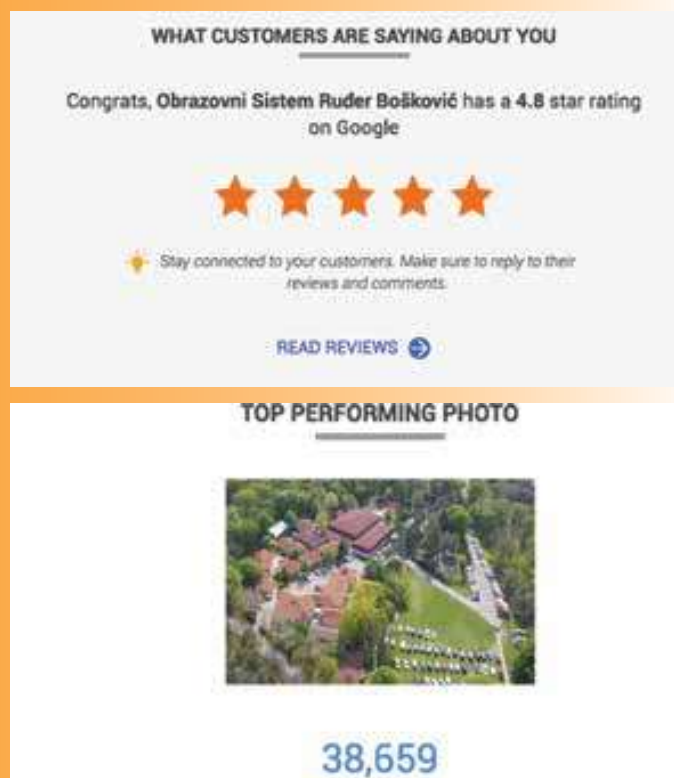

Наш сајт, наш понос

Са задовољством делимо вест да је сајт наше школе оцењен од стране референтних институција са оценом 4.8. Добра функционалност и ажурност свих сегмената сајта, допринели су да сајт буде високо рангиран.

Све ово нам чини задовољство, али и обавезу и одговорност да наставимо да ажурно и интензивно пратимо све активности школског живота у „Руђеру“. Пратимо развој школе кроз увођење нових програма, успех својих ученика, учитеља, наставника, професора, постављамо вести, евидентирамо све промене, додајемо нове фотографије, представљамо ученичко стваралаштво кроз различите активности.

Стефан Суботић 8/1

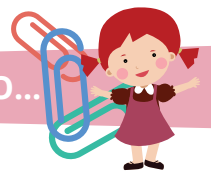

О Вуку, О Рјечнику, о писму

Вук Стефановић Караџић је једна од најзнаменитијих личности наше културе. Његов рад на реформи писма, напор да се уведе народни језик у књижевност и културу, прегалаштво у сакупљању, класификовању и објављивању корпуса народне књижевности, живописност његовог приповедачког дара - трајно су обележили нашу културу. Ове године славимо 200 година нашег писма и можемо (не)скромно рећи да смо од почетка године на часовима српског језика освешћивали тај јубилеј, чак пре многих институција културе у нашој земљи. Осмаци су се још у фебруару на часу техничког образовања бавили азбуком и с поносом показујемо њихов рад. Угостили смо 18.4.2018.г. и Александра Милановића, професора историје језика са Филолошког факултета. Његов приказ историје писма био је изузетно занимљив ученицима 8. разреда. Написана су имена ученика словима која су коришћена у различитим периодима српске писане културе. Добијена је потпуна слика разлике Вуковог писма и ранијих верзија српске ћирилице. Битно сазнање је да годишњицу писма и објављивања првог издања „Српског рјечника“ не слави само ми, већ и цео славистички простор. Професор Милановић је похвалио знање историје језика наших ученика, а ми, сем поноса у вези са тим, знамо да барем толико дугујемо Вуку.

Стефан Суботић 8/1

Градска смотре истраживачких радова

У суботу, 12. маја наша школа је била домаћин градске смотре истраживачких радова из области природних, друштвених наука, српске и енглеске књижевности. Организатор је Регионалног центра за таленте Београд 2 под покровитељством Министарства просвете, науке и технолошког развоја. Учествовали су ученици бројних београдских основних и средњих школа.

Ива Кнежевић 7А

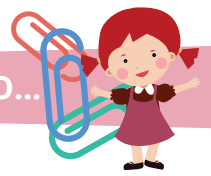

Површина лопте

На једном од часова математике бавили смо се површином лопте. Искористили смо поморанџину кору да бисмо показали да важи формула $P = 4\pi r^2$. Улогу лопте у овом експерименту играла је поморанџа. Прво смо, на папиру, нацртали четири круга чији су полупречници једнаки полупречнику лопте, а затим смо ољуштили поморанџу и делићима коре попунили све кругове. На крају смо поморанџе појели, а формулу упамтили.

Богдан Јоковић 8/1

grade 4A

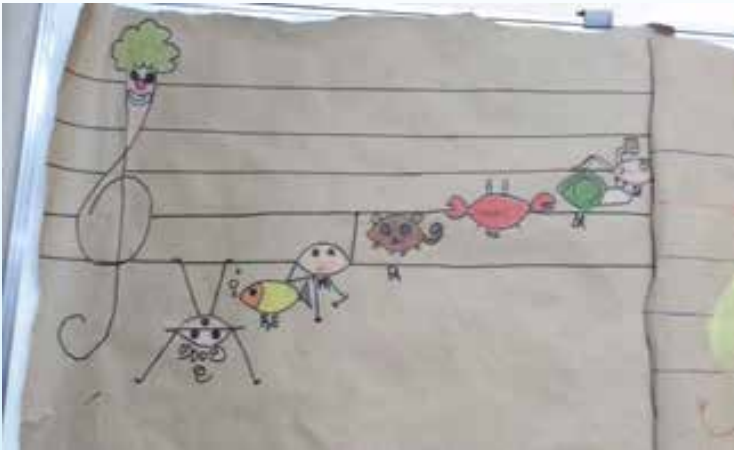
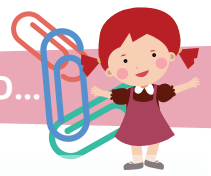
Ученици grade 3 и 4 на великом одмору

Како куца срце твоје Алекса Антић и Ива Џаковић

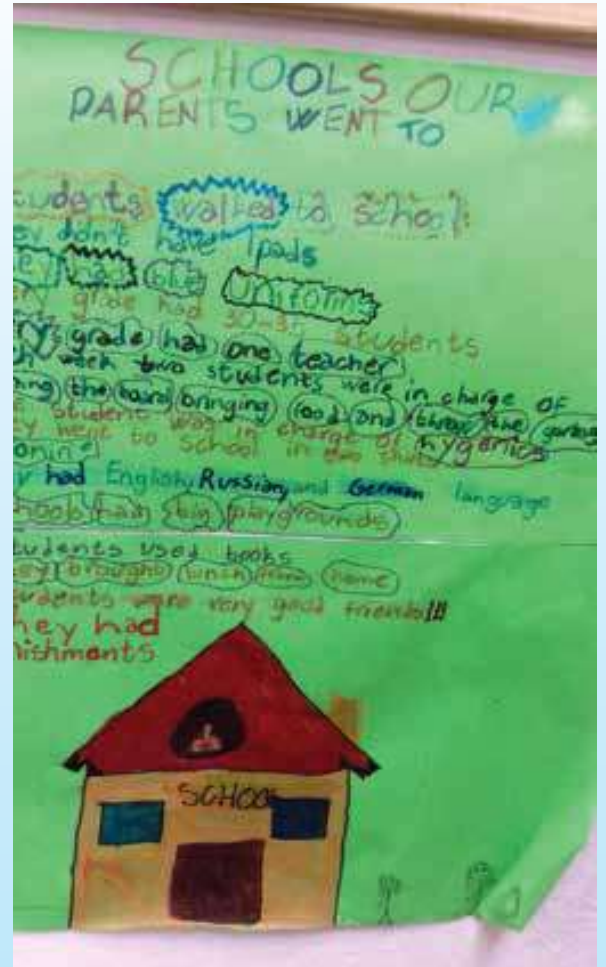
Сена Петровић на изложби Титови пионери

Ноте, Милена Докмановић 4А

Наши преци, Андреја Бабић 4А

Школа мојих родитеља, група ученика

Заједнички рад деце и родитеља

Маша Алвировић 6В

Моја прва љубав

Заљубила сам се
једном у једног
дечака више него
брдо нових играчака.

Његова коса је риђа
и то ми се свиђа.

Његове очи су као
најтоплије ноћи.

Чим ме његов
топли осмех загреје
то ме одмах насмеје.

Тако ме усрећи да
могу све постићи.

На часовима ме
тако збуни
да желим да полудим.

Некако мислим
да ме не примећује,
али ме то не
повређује.

Зора Пазман 5В

Моја прва љубав

Од кад знам за себе,
ја мислим на тебе.

Ти си била мали враг,
оставила си свој траг.
То чупаво бело куче,
беше право луче.

Бела длака, смеђе очи,
трћи, трчи, па поскочи.

Кад ме нема близу,
имала је малу кризу,
појела ми папучу
и јастук на каучу.

Од кад није с нама,
чини ми се, баш је тама.
Ја је и сад волим јако,
ето, то вам је баш тако.

Софиа Балаћ 5В

Моја прва љубав

Њен глас знам одувек, откуцаје њеног срца и топлину њене душе. Моја прва љубав, моја мама.

Сваког јутра буди ме њен пољубац и њен топли загрљај. Моја мама и ја се лепо слажемо, сви кажу да смо исте. Волимо исте ствари, смејемо се исто, личимо и иста сам као она кад је била мала. Разумемо се погледом, а сваку несугласицу решимо осмехом. Она је једна од мојих најмилијих особа. Дели место са татом и мојом сестром Нађом, али сам изабрала њу са разлогом. Она је родила Нађу и мене. Прво сам њу угледала у породицишту и знала сам да ћу имати добар и сунчан живот. Она ми је нашла овако дивног и забавног тату.

Уз моју прву љубав ћу бити спремна за све остале љубави у свом животу.

Соња Пијановић 3В

Ивона Вукмировић 5В

Ена Алвиновић 4В

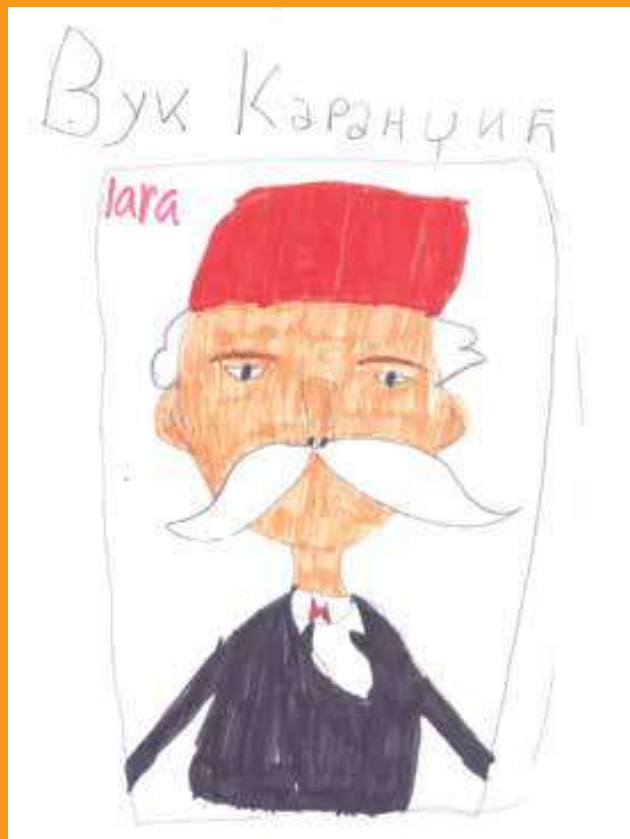
Адриана Дедић 3А

Николина Стољковић 4Б

Луна Зимоњић 4В

Лара Панић 3А

Пролећно јутро у шуми

Седим на клупи, поред мене је наша куца Флопи, чекамо моју старију сестру да изађе из продавнице.

Чујем у близини звук косилице и осетим мирис покошене траве. Цвркулт птица као да ми је шапнуо: „Пролеће је стигло!“. Затворила сам очи и кренула за веселом песмом птичица. Прелетеле смо преко цветних улица, мирисних паркова, док се нисмо зауставиле у тек младој, олисталој шуми. Слатки мирис розе багрема и јоргована преплавио ме је и схватила сам да сам на најчаробнијем месту. Мислим да најпознатији уметници не би могли опевати, нити осликати ту чаробну лепоту у којој сам се задесила. Сунце, попут флека, пробијало се кроз младе гране, нежно ме милујући. Пчелице су вредно зујале, а поток смирујући жуборио.

Један лептирић слетео ми је на носић. Отворила сам очи и схватила да је сестрин прстић на мом носу. Питала ме је да ли опет сањарим, а ја сам јој кроз песму одговорила: „Шума пева, шума блиста, ла ку-ку-ку, ку-ку!“.

Nanah Rabinovich 5B

Марко Балаћ 3В

Михајло Девић 3В

Андреј Иванић 6В

Надовезивање на песму „Хоћу поново да се родим“ Љубивоја Ршумовића.

**Хоћу поново да се родим
Хоћу поново да се родим
Згоднији за нијансу,
Лепши ћу живот да водим
Дајте ми још једну шансу.**

Шансу да будем млађи
Тада би био слађи.
Увек би ме љубили
У мене се сви заљубили.

Хоћу поново да се родим
Да започнем живот леп.
Да мало у себи доведем ред.
Хоћу поново да се родим.

Да имам мање посла
Јер тога ми је доста.
Мало више да упознам свет
Јер је леп као цвет.

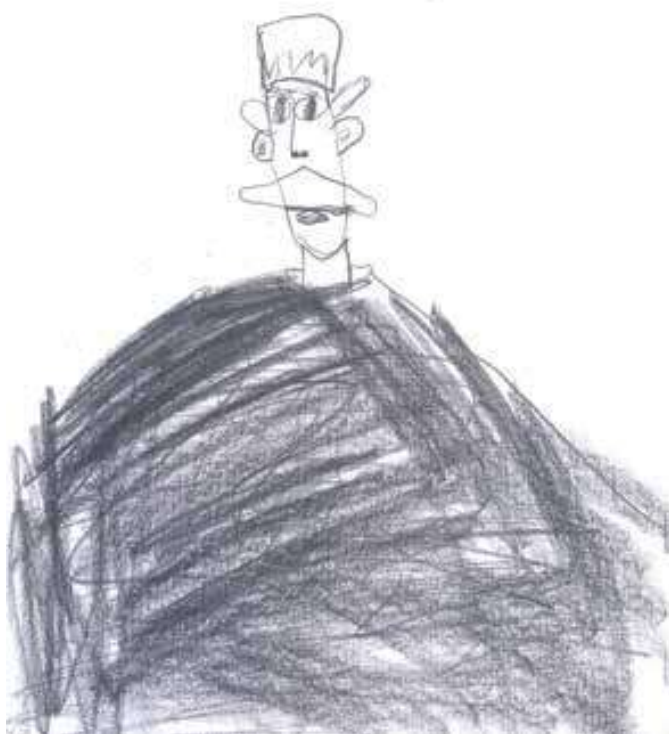
Nanah Rabinovich 5B

Хоћу поново да се родим,
можда мало виши,
али одмах вам обећавам
нећу бити тиши.

Хоћу поново да се родим,
то ми се баш свиђа,
можда ми овог пута
коса буде риђа.

И опет бих да се родим ,
занимљиво је јако,
можеш стално да бираш
где, када и како.

Ивона Вукмировић 5В

Александар Кахриман 4В

Вук Караџић

Леон Зимоњић 4В

Magdalena S.

Магдалена Стевановић 3А

Нађа Шејић

Нађа Шејић 3А

Да имам чаробни штапић

Моја велика жеља је да барем на један дан имам чаробан штапић.

Шта бих све урадила када бих га имала? Много волим животиње и пожелела бих да добијем једну малу куцу. Бринула бих о њој, мазила је и водила у шетњу. Желела бих да све болести нестану, да су сви здрави. Изузетно ми је стало да сви имају своје домове, да људи буду окружени својом породицом. Мислим да је здравље највеће богатство и желим да моја породица буде здрава, као и сви људи овог света. Волела бих да сва прљавштина на овом свету нестане и да возила не испуштају дим, него да људи удишу свеж ваздух.

Волела бих једног дана да се све ове жеље испуне зато што би неке много вределе.

Тина Ловрић 6А

Нађа Шејић 3А

Андреја Митић 7В

Софија Терзић 8В

И још ово да ти кажем

Није нам остало још много времена, а мислим да још нико од нас није свестан да је крај. Колико год и даље бежимо од тога да признамо да нам је жао, ипак, кад замислимо да ћемо већ овог септембра делити клупе са новим људима и да никад више нећемо бити сви заједно као ових осам година, опколи нас туга.

Желела бих да нас средња школа не растави, али знам да је то немогуће, сви имају свој пут, сви ћемо имати ново друштво, а неки од нас већ овог септембра напустиће Србију и отићи у далеке земље. За крај хтела сам још ово да ти кажем; Јуцо, немаш појма колико ће ми недостајати сва наша глупирања на часовима, надам се да ћеш следеће године имати некога ко ће ти учинити школовање лепшим, као што си ти мени. Јешо, ти си била неко ко је увек пристајао на сваку глупост које би одељење смислило и искрено хвала ти за то по чему би памтили основну школу, него по лудоријама из ње. Нићо, волела бих да су они наши часови биологије заувек трајали, колико смо се само смејале на њима, а екскурзије и да не помињем. Бобек, и после наших милион свађа недостајаће ми неко ко је увек био спреман за шалу, а мислим да сам ти остала дужна да те још једном са Ником избацити кроз прозор, нисмо још од четвртог разреда. Родићу, и ако си ми половину школовања говорио „Максе сељанко“ или ме ударао песницом у руку, радо ћу се присетити екскурзије у седмом разреду коју сте ти и Ива стварно обележили. Марио, памтићу наша јутарња разгибавања и луде часове код Снавекса заувек. Пуксоне, искрено ти желим да постанеш најуспешнији кошаркаш, јер знам колико ти је стало до тога и колико се трудиш. Маринко, ако се некад сетиш махни нам док будеш освајао Ролан Гарос и сети се нашег „Пашњак ТВ“. Дуки, не знам ко ће следеће године у школи да ми срећује фризуру и плете кикице пре првог часа. Локо и Уна, вама као најбољим другарицама, желим да вас Унин одлазак у Енглеску не раздвоји, јер ми је ваше пријатељство увек било некако предивно. Теодора, тебе ћу памтити као некога ко ми је увек помагао и објашњавао биологију. Вубо и Ђода, надам се да ћете нас још једном пред крај насмејати својим изјавама на часу. Ђурђо, волела бих за коју годину да те видим у фудбалској репрезентацији Србије. Теодоре и Јан, желим вам да прославите ову школу кад вас будемо видели на неком научном конгресу за неколико година. Алекса, и ако си ти кратко са нама, драго ми је да си се тако добро уклопио. Нађо, нама највише желим да нас не раставе године што долазе, а ако то некако успеју, обећај ми да ћеш наћи некога с ким ћеш се проводити као са мном свих ових година.

И још ово да ти кажем, Основна школо „Руђер Бошковић“, генерацију као ову никада нећеш имати. Генерација 2003. се одјављује.

Сара Ећим С9

Сузе после прочитаног задатка...

Лука Јанковић 7В

Tiffany Peric 7A

Портрет моје маме

Моја породица садржи четири члана, мог тату Петра, маму Слађу, сестру Ивону и мене. О свакоме бих могла роман да напишем, али овог пута одлучила сам да то буде мама. Зашто мама? Зато што ме њени пољупци буде ујутру, њене руке ме чине сигурном и њена топлота ме греје када је хладно.

Моја мама је веома лепа жена. Танке је грађе и тамне пути. Коса јој је до рамена, а њене зеленожуте очи се пресијавају на сунцу. Често је питају да ли вежба, а она каже не, и то је истина. Она тренира тако што пази на нас и ради по кући. Природна боја косе јој је браон, баш као моја. Моја мама је, сем што је лепа, и врло паметна. Веома је брижна и много је лепо што никада, никада није имала кућну помоћницу, нити је унајмљивала дадиле. То ми доказује колико нас воли и никад нас не би ставила у туђе руке.

Моја мама и ја пазимо једна на другу. Она увек ставља моје потребе испред својих. Рецимо, једног дана, дошло ми је више другарица у госте на спавање. Моја мама је, да бих ја била срећна, иако јој нисам тражила, дала њен и татин кревет, и спавала у дневној соби како бисмо ми имале више места. Волела бих да напоменем да мој тата тада није био ту, али сигурна сам да би и он то урадио.

Таква је моја мама. Мама која је НАЈБОЉА МАМА НА СВЕТУ.

Нађа Вукмировић 7В

Yan Nesterenko 7B

Ива Кнежевић 7A

Не желим да заборавим

Крај седмог разреда. Крај седмог поглавља ове незаборавне књиге. Још једна година, једно поглавље у овом невероватном месту.

Авантура - то је било моје школовање. Авантура пуна забаве, смеха, лудости, али, у исто време и туге, напора, потешкоћа. Седми разред, као најтежи у основној школи, био је пун тешких задатака, нових лекција и разних формула. Све потешкоће остале су скоро непримећене поред свакаких догађаја који су се десили током ове године. У праву су одрасли кад кажу да су ово „луде године“, ово је дефинитивно била једна година пуна свега и свачега.

Мислим да слободно могу да кажем да је наша школа невероватна, а поготово моје одељење. Сви смо другачији, свако има своја интересовања, свако воли другачије ствари. Још од кад смо били мали, скоро бебе, ми смо постали нераздвојни пријатељи. Како су године пролазиле, ми смо постајали све ближи и ближи. Наши односи градили су се на свим успонима и падовима, заједничким авантурама и разним искуствима. Сви смо се заједно мучили, а кроз то мучење смо прошли тако што смо непрестано помагали једни другима. Након свега, свих лудости које су нас чекале, полудели смо заједно. Ова шашава деца су ми постала као друга породица и не знам шта бих радила да их нема. Та деца, моји пријатељи, научили су ме више животних лекција, него што је могао било који наставник. То никада не желим да заборавим.

И као што рекох, крај седмог разреда - још једна година пуна авантура и нових искустава која ћу памтити целог живота. Када затворим последњу страницу ове књиге, када завршим последњи дан осмог разреда, свако ће отићи у свом правцу. Поздравићемо се, једном, заувек, али ја њих нећу никада да заборавим. Све што су ме научили заувек ћу да памтим.

Основна школа, као једно дивно искуство, остаће заувек у мом срцу.

Миа Трифуновић 8B

Сад знам, ловићу своје снове

Одувек сам волела да сликам, заволела сам уметност као мала. Разне боје само још више дочарају ту лепоту.

Често сам с родитељима ишла на изложбе и дивила се свим сликарима који олако насликају савршену слику. Ја то нисам могла. Нервирала сам се због тога. Зашто баш ја? Зашто баш ја од свих људи на планети нисам у могућности да креирам слику? Многе ствари не могу да радим као нормални људи.

Године су пролазиле, а ја сам свакога дана увежбавала ту уметност. Ишла сам на разна такмичења. Људи су ми се дивили. Никада у свом животу нисам била срећнија. Сви су ме увек подржавали у томе и говорили ми да могу. Али нису се они дивили само мојим сликама, већ начину на који их сликам. Одувек ми је то била потешкоћа која ми је отежавала да остварим своје снове. Тешко је навићи се, али никад нисам одустала. Не размишљам о томе шта могу, а шта не. Размишљам о жељи која ме вуче да кренем даље. Немање руку ми је показало потпуно други свет. Свет у којем је све могуће.

Мислила сам да нисам довољно талентована да остварим свој сан, али кад нешто желите то и можете. Верујте ми.

Ника Копривица С9

Будимир Радојевић 7А

Доротеја Шијан Стојић 7В

Зора Пазман 5Б

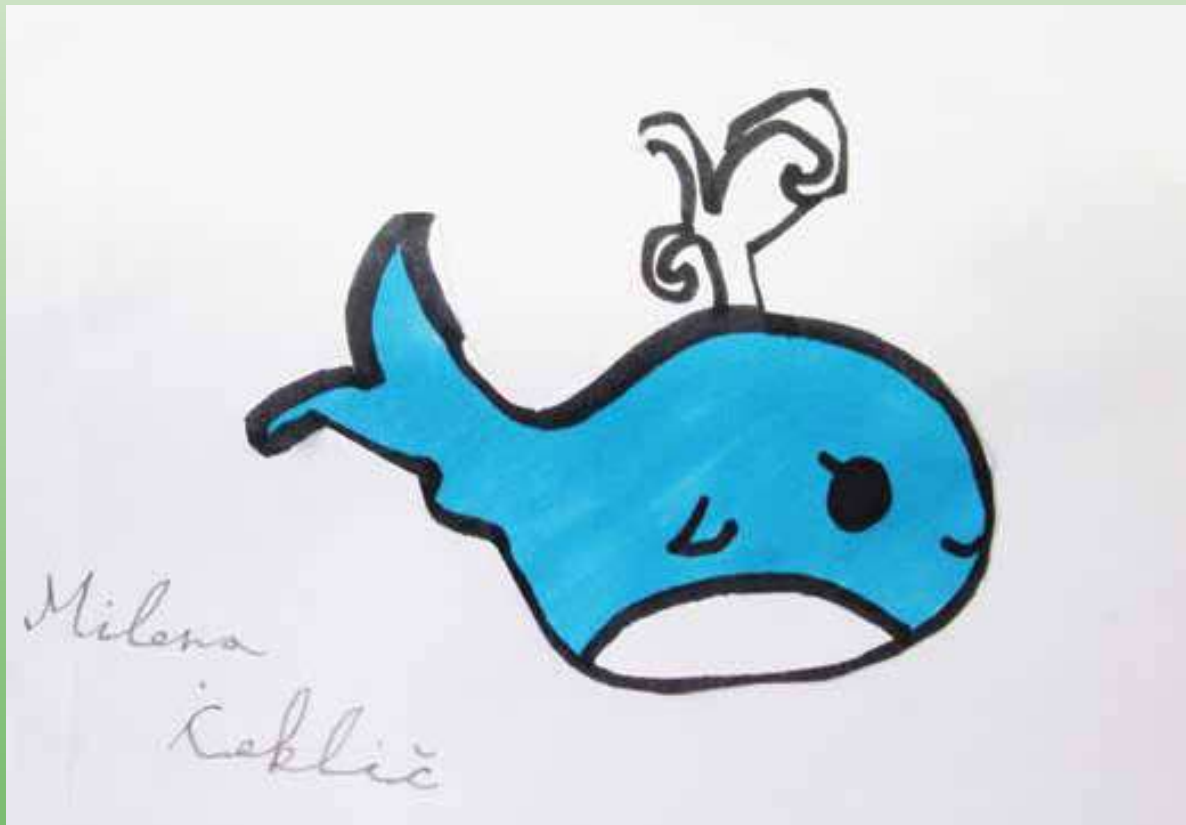
Радујем се распусту

Једва сам чекала да почне школа, а сад још мало се завршава. Стрпљиво чекам 15. јун, не зато што се завршава школа, него што идем код господина Милана у Суботицу, по књигу коју је написао за мене.

Много сам узбуђена и срећна јер ћу и ја имати прилику да напишем књигу. А не радујем се само због тога, срећна сам и због кампа у Грчкој. Једва чекам да поново стигнем у камп и да упознам много нових пријатеља и другара, да се дружимо и радујемо заједно, а и да откријемо по коју тајну једни другима. Сваки тренутак на кампу ми је важан.

Овај летњи распуст ће ми бити најузбудљивији и најбољи. А и много сам срећна зато што ћу упознати нове другаре.

Анастасија Савић 6В

Милена Цеклић 4В

Групни рад 3А

Софија Терзић 8В

Досећи ћу плаву звезду, имам чудесног свица

Имам свој циљ. Наравно, ниједан циљ није лако достижан. Не би био моја плава звезда да јесте. Ипак, уз помоћ правих особа, чувара, сопствене снаге, и то недостижно постаје ближе.

Чудесни свитац, који мени помаже у остваривању снова, није једна особа, а ни две. То је цела моја породица. Мама, која ће на искрен и добронамеран начин рећи све критике, увек ме упути на прави пут показујући ми у чему грешим. Са друге стране, ту је моја млађа сестра Каја, чији невин, дечји глас и мишљење немилосрдно, али ипак корисно. Њено мишљење увек добро дође. Она увек каже шта јој је на памети и дискретно се изрази. Затим је ту и тата који ме највише од свих изазива и то ме стално тера напред. А бака је посебна прича - просто је невероватно како уме толико да ме искритикује и укаже на грешку, а да опет начин на који ми све то каже буде тако нежан да ме уопште не повреди. На крају имамо малу Дуњу, ништа мање важну, чији мали осмех може да те разнежи и да да снагу да наставиш даље јер и ти сам опет имаш осмех на лицу.

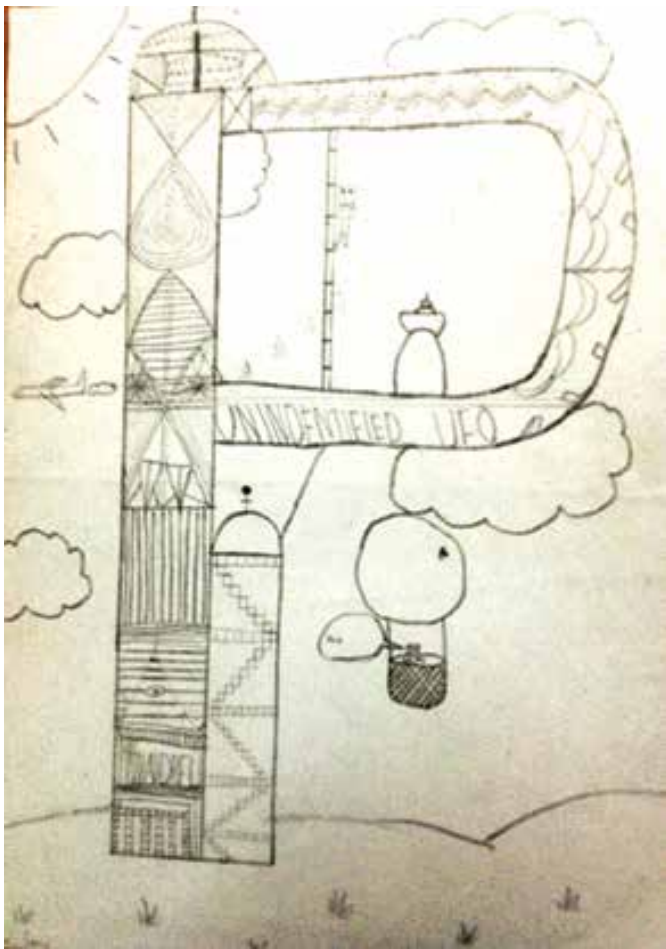
Моја породица ме заједно гура напред и подржава у мом највећем сну - управо мојој плавој звезди - да postanем научница. Већ дуго планирам да завршим неки добар и тежак факултет да бих открила нешто ново што ће помоћи целом човечанству. Желим да побољшам и улепшам свет неким корисним изумом или открићем. То је мој највећи сан и драго ми је што ме моји чудесни свици подржавају, јер без њих не бих успела ништа од тога.

Верујем да ништа није немогуће и да ће свако остварити своју жељу ако мало верује у себе и има чудесног свица или свице који му дају снагу. Уз помоћ њих, уколико је звезда права, магија ће се десити.

Ива Кнежевић 7А

Тамара Фабрис 7А

Андреј Иванић 6В

Елена Аксентијевић 7В

Сад знам, ловићу своје снове

Поставио сам своје циљеве, имао своје снове, и дан-данас када сам све што сам желео постигао, и даље маштам.

Како бих вас увео у ову причу, рећи ћу вам нешто мало о себи, па и о својој прошлости. Моје име је Брин, рођен сам у Словенији 5.5.1961. године. Одрастао сам уз мајку, отац ми је преминуо у саобраћајној несрећи, имао сам пет година, искрено да вам кажем не сећам га се најбоље. Одрастао сам у сиромашној породици и у тешким условима, после смрти мога оца живот нам је кренуо низбрдо. Отац, мени и мојој мајци, није оставио ништа, мада није да му замерам, знам да је водио тежак и напоран живот. Мада, претходна реченица није потпуно истинита. Оставио ми је нешто, нешто што је променило мој живот у потпуности, оставио ми је један древни инструмент, харфу. Мајка ми је говорила да је имао само једну жељу, да се заљубим у тај инструмент. Могу вам рећи, жеља му се испунила. Вероватно ћете се зачудити, али он никада није знао да свира, ваљда је због тога његова жеља била још већа. Годину дана после трагичног губитка, упитао сам маму да ме упише у музичку школу како бих испунио татину жељу, која је касније постала и истински моја. Нажалост, одговор је био мамино непристајање. Никада нисам замерио мами, знао сам да живимо у тешким условима, једва смо имали за храну, али вредело је покушати. Нисам одустао, нисам, и не кајем се. Сам сам сатима седео у соби гледајући харфу, покушавајући да схватим које све тајне крије и тако сваки дан. Време је пролазило, кренуо сам у школу, помака није било. Једног дана пришао ми је један професор који је познавао мог тату, знао је татину жељу, знао је у којим условима живим и понудио ми је помоћ. Ни он сам није много знао о харфи, научио ме је да читам ноте и које се све жице налазе на њој. Био сам му до неба захвалан, променио ми је живот. Требало ми је времена, храбрости, стрпљења, али вредело је, сав мој труд и рад, дванаест година напорног вежбања... успео сам. Данас имам 57 година, ближи ми се пензија, признат сам као најбољи харфиста на свету. Оче, надам се да си поносан.

Жеље, снови, маштање, све је то саставни део живота, али, како би се сви ти снови претворили у јаву, потребна је упорност, потребни су вам људи које волите. Не плашите се да покушате. Јер „ко сме, тај може, ко не зна за страх, тај иде напред.“

Теа Полимац 8/1

Портрет моје баке

О својој баки вам могу рећи много тога и верујем да причи никад не би било краја. Она је једна дивна особа која је пре свега веома добар човек, који увек жели и хоће да помогне и која за сваког има савет или лепу реч. Моја бака, мајка моје маме, зове се Цица и она је најбоља особа на свету.

Бака живи два сата вожње аутом од наше куће. Сваки пут када дођем код ње, она ме прво тако изгрли да не пожелим да се тај тренутак икада заврши. Одмах после тога нас чека краљевска гозба. Мама каже да сваки пут када се вратимо кући од ње увек имамо које кило вишка због њене укусне хране. Са баком никад није досадно и немогуће је са њом бити тужан. Увек смишља забавне игре, прича занимљиве приче и стално нас води у парк. Бака је цео свој живот домаћица. Прво је бринула за кућу, деку, маму и ујку, а сада брине о нама. Кад дође дан за одлазак, бака направи још од свега пута два.

Обожавам своју баку и никад је не бих заменила ни за шта на свету. Она је она особа која увек враћа осмех на лице.

Елена Аксентијевић 7В

Сава Јојућ 7В

Јан Нестеренко 7В

Ива Кнежевић 7А

Марко Балаћ 3В

Yan Nesterenko 7B

Успаванка

Месец се диже,
док бог по небу
звездице ниже.

Погледај Месец жут,
нек ти он осветли пут.

Сад крени да спаваш
осети песму лаку,
нек сребрене звезде
нежно сијају и у мраку.

Лаку ноћ, сањај сне,
и гледај звездице те!

Теодора Матић, Саша Јојић и Доротеја Шијан Стојић 7B

Teo Bell 7A

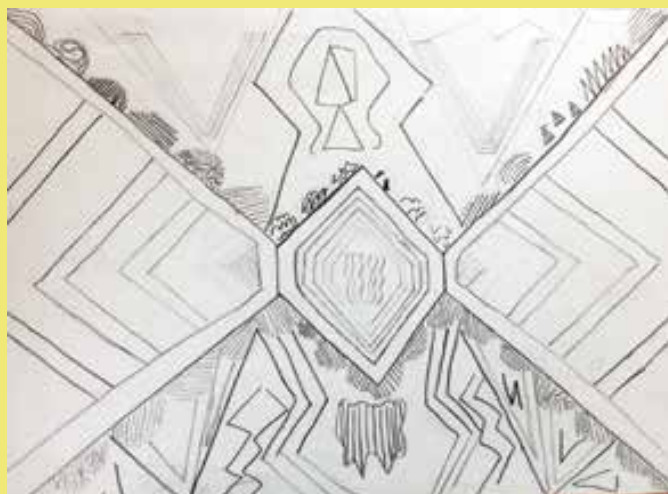
групни рад 3A

Teo Bell 7A

Yan Nesterenko 7B

Андреј Иванић 6B

Анастасија Ајковић 6A

Лука Богдановић 3A

Ена Алвировић 4B

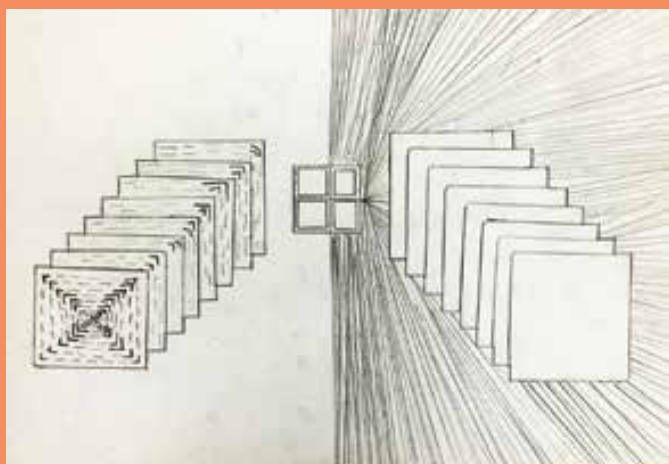
Лука Јаковљевић 7A

Игњат Докмановић 3А

Милена Ђеклић 4В

Матеа Симић 6В

Матеја Бојић 3А

Лазар Маркићевић 3А

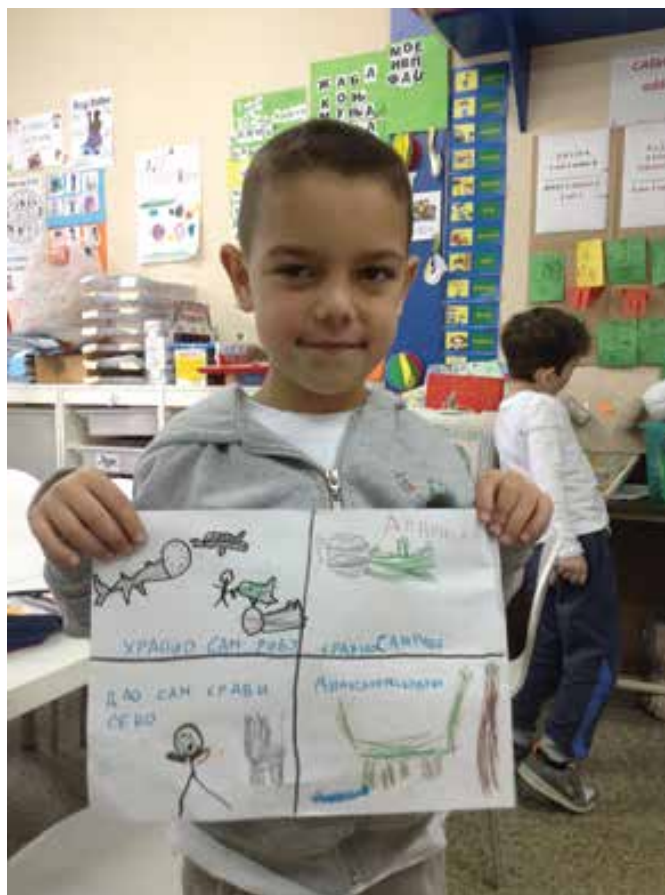
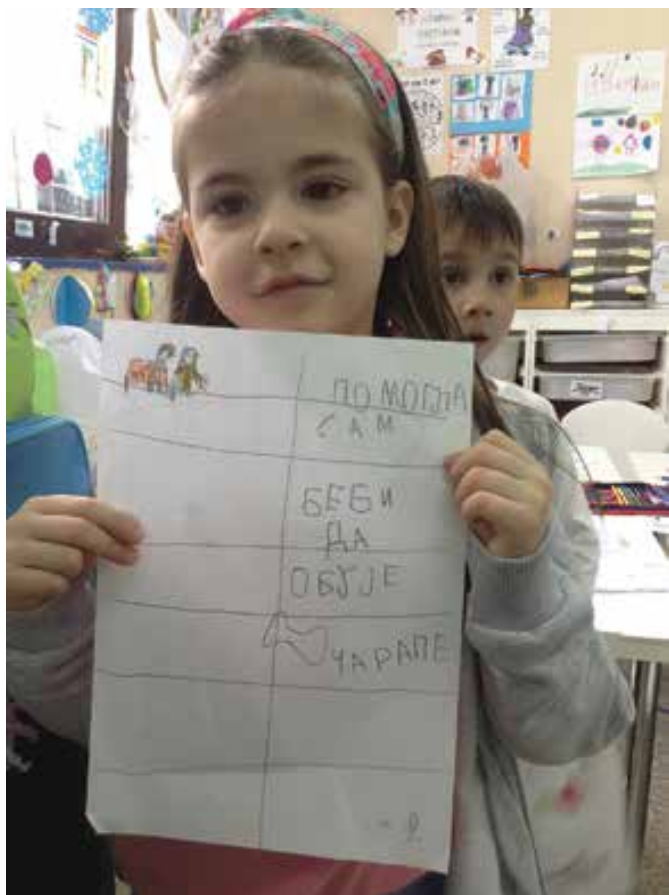
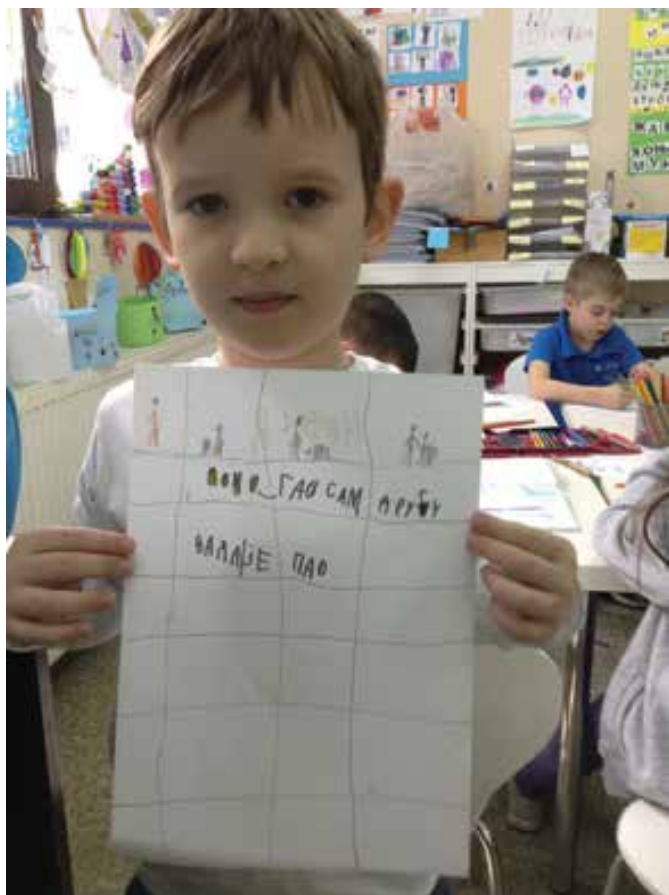
Симеон Влајић 7А

Станислава Дробњак 3А

Шта је ХРАБРОСТ?

- ❖ КАДА СЕ НИЧЕГА НЕ БОЈИШ. (ЛАНА)
- ❖ КАДА ПОМОГНЕШ НЕКОМЕ КО ЈЕ У НЕВОЉИ. (МАРКО)
- ❖ КАДА РИЗИКУЈЕШ СВОЈ ЖИВОТ ДА БИ ПОМОГАО ДРУГОМЕ. (УГЉЕША)
- ❖ АКО СЕ КУПАШ У ОКЕАНУ И ПОЈАВИ СЕ АЈКУЛА, СПАСИЛАЦ БРЗО ДОПЛИВА ДО ТЕБЕ И СПАСИ ТИ ЖИВОТ. (ЈОВАН)

ШАПНУО/ЛА БИХ ПЛАНЕТИ ЗЕМЉИ

22. АПРИЛ 2018.ГОД.

* ВОЛИМ ТЕ И ЧУВАЋУ ТЕ. (ЛАНА)

* НЕЋУ ТЕ ПРЉАТИ. ЗАЛИВАЋУ ТЕ. (РАЈКО)

* ПЛАНЕТО, ВОЛИМ ТЕ. ЧИСТИЋУ ТЕ. (АНДРИЈА)

* ВОЛИМ ТЕ ПУНО. УКРАСИЋУ ТЕ БИЉКАМА. (ЈОВАН)

* НЕЋУ ДА ТЕ ЗАГАЂУЈЕМ ЈЕР ТЕ ВОЛИМ. (ЛЕНА)

* ВОЛИМ ТЕ И ПОШТУЈЕМ ТЕ. (УГЉЕША)

* ЗАЛИВАЋУ ТЕ. ПОШТОВАЋУ ТЕ. (ДУШАН)

* БИЋУ ДОБАР ПРЕМА ТЕБИ. (ЛУКА)

* НЕЋУ ДА ТИ РАДИМ НИШТА РУЖНО. ОБЕЋАВАМ. (МИША)

Необична занимања

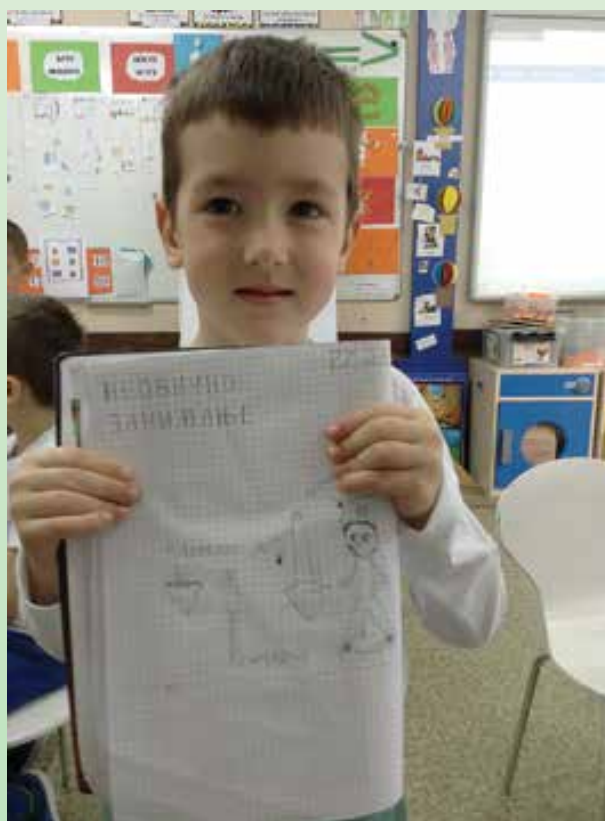
Биолог

Модна креаторка

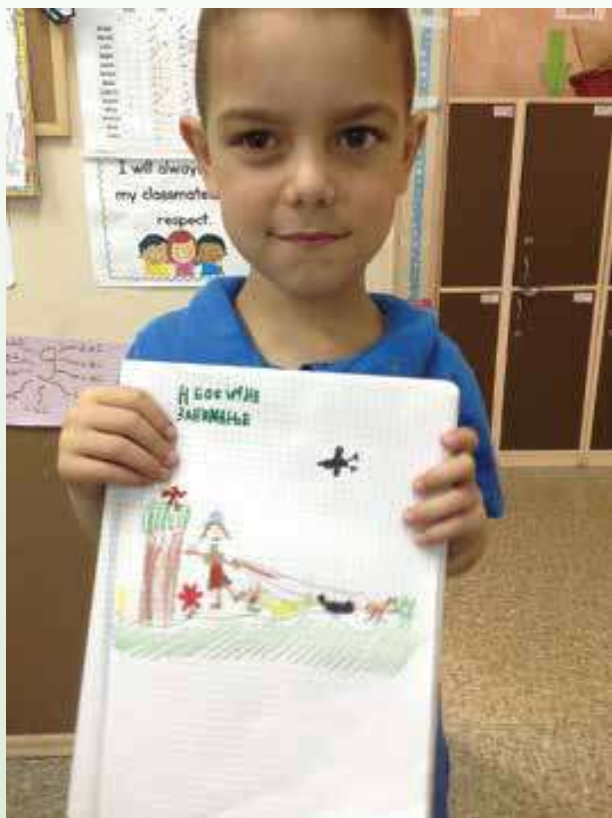
Паркуриста

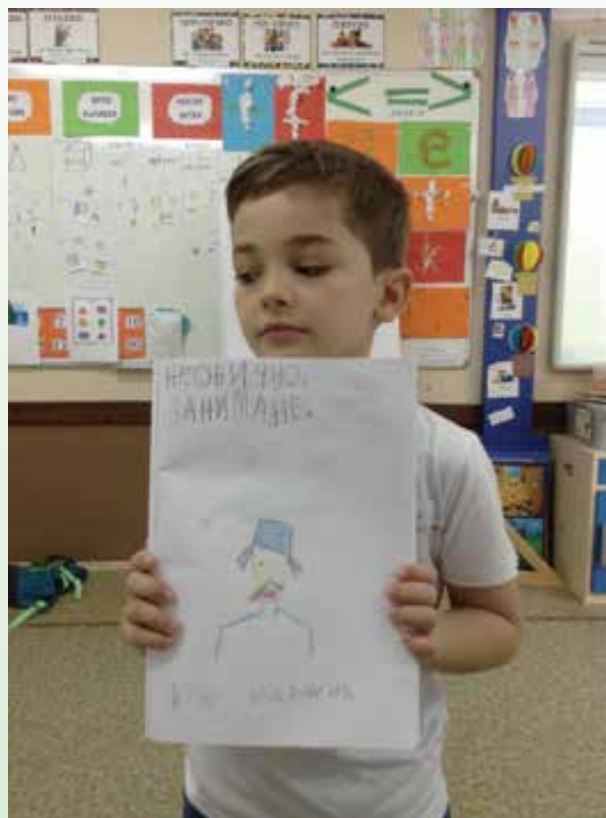
Рудар

Необична занимања

Шетач паса

Вук Караџић

Џокеј

Кућице и хранилице за птице ученика 8Б

У Београду, као и у другим градским срединама где доминирају бетон, бука и врева људи, неке од дивљих врста птица су пронашле дом. Бетонске квартове, као и зелене градске површине, настањују синантропне врсте међу којима су врана, сврака, гачац, пољски и врабац покућар, гугутка, али и грабљивице - ветрушка, сове, које су строго заштићене врсте.

Ученици 8Б су дали свој допринос правећи кућице и хранилице као прву помоћ нашим птичицама у Београду.

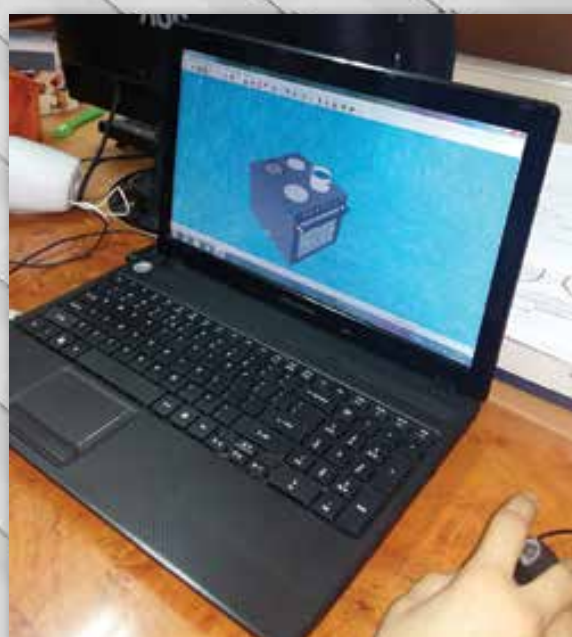

Јана Карановић и Софија Јеловац
су дале свој предлог уређења стана.

На часу српског језика Божа 7В чита свој писмени задатак на тему Ја као наставник: „Када ме ђаци не би слушали кажњавао бих их тако што бих их на великој врућини истерао напоље у зимским јакнама, а када би било хладно избацио бих их само у мајицама.“ Зачуђена Милица додаје: „Па ти, Божо, не би радио дуже од сат времена као наставник.“

Ива 7А објашњава поступак једног лика и каже: „Бака је причала и **издужило се!**“ (читај – одужило се)

„Кад га је опет сретнуо“, каже Борис 6А.

„Ако **се нисам побркала**“, у дилеми је Тијана 7А.

Дечаци 6А сматрају, насупрот наставници Весни, да Анастасија има обичај да се расприча на часу. „Анастасија ретко прича без дозволе, ово је њен први грех“, брани је наставница. „Наставнице, хиперВолишете“, каже Лука.

Уна С9 на тесту пише да је Вуков сарадник на првом издању „Рјечника“ – Јернеј **Коњарник**. (читај – Копитар)

На питање наставнице Весне зашто је Хасанага у шуми, а не код куће, Вукашин С9 одговара: „Болестан је због љуте ране, јаке хране!“ (читај – од тешких рана „он болује од љутијех рана)

На питање шта је немаштина Игњат 3А одговара. „То је кад немаш маште!“

„Која је то стилска фигура?“, пита наставница Весна. „Да није **апетит?**“, није сигуран гладни Лука 6А, час пред ручак. (читај – епитет)

„Због чега ту стоји запета?“, пита наставница Весна. „Због **диверзије!**“, каже Марко 8/1. (читај – инверзије)

Наставница Весна се обраћа Мијату Цвијовићу, врло елиптично: „Цвијате...“

„Која је то врста броја, Нађа?“, пита наставница Весна. „**Избирни!**“, одговара Нађа С9. (читај – збирни)

„Како делимо 10 врста речи у нашем језику?“, пита наставница Весна. „На променљиве и НЕ непроменљиве“, каже Анастасија 6А.

Наставница Бранислава са ученицима 8/1 слави велики успех Теиног пласмана на републичко такмичење. Говори да ће такмичење бити у мају у Ћуприји. У једном тренутку Милан пита: „А хоћемо ли и ми да идемо са Теом у **Мостар?**“ (Зар није Ћуприја синоним за мост?)

Није баш да је све онако како се представи. Некад кажемо и нешто што и није баш истина, рецимо да смо прочитали неко дело, а и нисмо баш. А онда везир Јусуф буде **гејзир** Јусуф.

На почетку часа српског језика у С9 наставница Весна примећује два дечака који покушавају да доврше домаћи задатак из математике. Опомиње их и предочава колико је то озбиљно „светогрђе“. Мали- велики грешници се на дају. По коју цифру убаце на папир кад год мисле да их наставница не види. Опоменут поново, Марко каже: „Реално, наставнице само вежбамо акценте на својим презименима!“ „Реално, Марко, вежбамо акценте! А то није само“, каже наставница. „Да, наставнице, али је мени акценат сад на математици!“

Кад психолог школе тестира будуће ђаке-прваке, буду то врло занимљиви, оригинални и нарасе духовити разговори.

Чему служе регистарске таблице?

Да не би могао неко да их удари.

(То је због тога што психолог није била прецизна на који део регистарске таблице се мисли)

Зашто треба прати лице и руке?

Да не би дошле гусенице, па да ти ово грицкају.

(Молимо наставнике биологије да ово важно откриће уврсте у измењени програм за 5. разред и гусенице сврстају у микроорганизме)

Шта би урадио када би пронашао нечији изгубљени новчаник у продавници?

Не бих га дирао да власник не зове полицију.

(Превенција је пола поштења!)

Зашто је важно одржати дато обећање?

Кад не испуниш, онда тај полуди и онда те пребије!

(Увођење нових ставки у Правилник о понашању у школи: ученик је дужан да испуни обећање, у противном му прети тешка физичка казна! Чекајте, па физички сукоби су у школи забрањени... Сад сам се потпуно збунила, ко овде у ствари треба да буде кажњен?)

Наведи која су четири годишња доба.

Лето, пролеће, снег, јул

(Значи, ништа баш не подсећа на јесен или је то због приближавања летњег распуста?)

Шта би урадио када би изгубио лопту неког свог друга?

Значи, имам три опције: прво да узмем од тате паре и купим у продавници или да с неким другом мењам играчку за лопту или да се другу извиним и понудим да му купим нову.

(Кажу да се у овим раним узрастима већ види које таленте дете поседује. Дакле, закључујем да имамо будућег менаџера или бизнисмена)

Чему служе регистарске таблице?

Да би видео у ком правцу иду.

(Господине, Ваша регистарска таблица ми говори да сте се упутили на неку фарму. Не? Али зашто онда на њој пише МУ?)

Зашто је боље дати новац Црвеном крсту, а не просјаку на улици?

Зато што је крст Бог, а Лола ће да ме крсти и биће ми кума.

(Новцем прикупљеним од таксе за крштење помажемо онима који немају. Само ми није јасно где су се у овој причи изгубили Црвени крст и просјак?)

Зашто куће имају прозоре?

Да би могла да гледаш и да изађеш ако немаш врата. (Најновија понуда у нашој агенцији: продајемо куће без врата! То је тренутно тренд у свету, па је коначно стигло и на наше просторе. Уколико желите да изађете напоље, користите своје прозоре, али прво погледајте на којем се спрату налазите)

Шта би урадио кад би кроз свој прозор видео да из комшијине куће излазе густе облаци дима, а ти знаш да он није код куће?

Да се нешто запалило? Да зовеш полицију и хитну помоћ и ватрогасце.

(Ништа не препуштамо случају. Уколико се након гашења пожара испостави да има повређених или да је пожар подметнут, ту су све екипе да би се случај брзо процесуирао и збринули сви актери овог догађаја)

Зашто људи свакога дана морају да иду на посао?

Да би знали све.

(Школа је данас превазиђена. Да бисте знали све, нађите посао!)

Чему служе регистарске таблице?

Да би се знало који је број ауто. Када неко треба да купи А6, онда пише 6.

(Значи ако не купим аудија, него хоћу реноа, да ли ћу добити и регистарске таблице, или је то проблем јер рено нема бројеве?)

Шта славимо 1. маја?

Дан жена.

(Од следеће године имамо нови државни празник - 8. март. Проглашавамо овај дан нерадним и прославићемо га у кругу породице)

Зашто људи свакога дана морају да иду на посао?

Да би зарадили паре, као што је теби ово посао.

(Када завршимо ово тестирање, ти ћеш зарадити паре, јер си обавила свој посао)

Зашто се за израду одела најчешће користи памук?

Да би добро изгледао.

(Није важна марка, важан је сировински састав. Купујте одело од памука, јер ћете само у њему изгледати добро!)

Зашто се на писма лепе поштанске марке пре него што се пошаљу поштом?

Да знају за шта је и да би се насмејали.

(Предлог одељењу за маркетинг Поште Србије: нове маркнице треба радити са емотиконима, да би се они који шаљу писма лепо осећали док то чине)

Зашто људи свакога дана морају да иду на посао?

Да им не би било досадно.

(Национална служба за запошљавање: спречите досаду, запослите се! Понуда важи још три дана: свратите и уверите се да је наша понуда остварење ваших снова)

Шта би урадио кад би изгубио лопту неког свог друга?

Поклониш му неку која се теби не свиђа.

(Илустрација народне изреке: Две муве једним ударцем!).

Шта би урадио када би пронашао нечији изгубљени новчаник у продавници?

Ако оде, не можеш да му вратиш, а ако је испред можеш да му даш.

(А ако је још у продавници да ли му онда вратиш или даш?)

Зашто куће имају прозоре?

Да би видео да ли је дан или мрак па да знаш када да спаваш.

(Моје питање гласи: шта да радим ако су спуштене ролетне?)

Припремила Данијела Андрејић, школски психолог

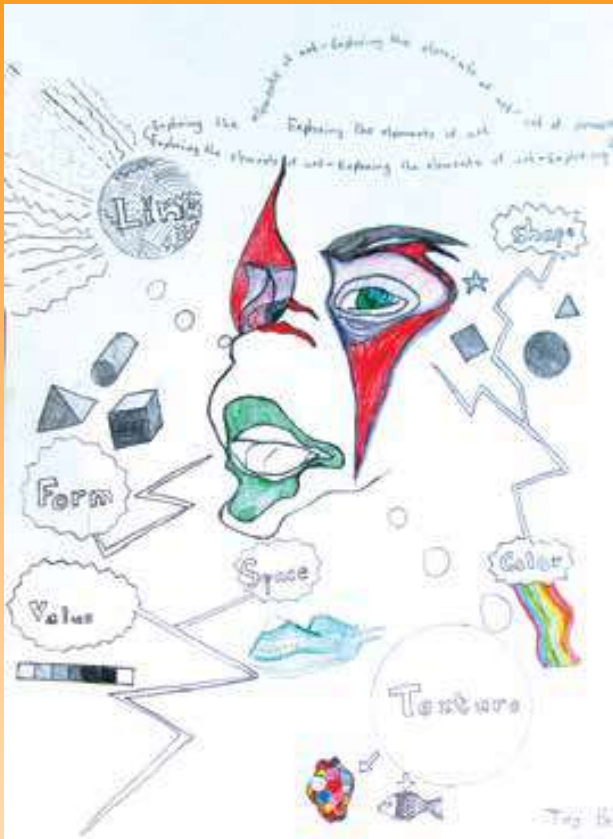
Алекса Кантар 6А

Александар Кахриман 4В

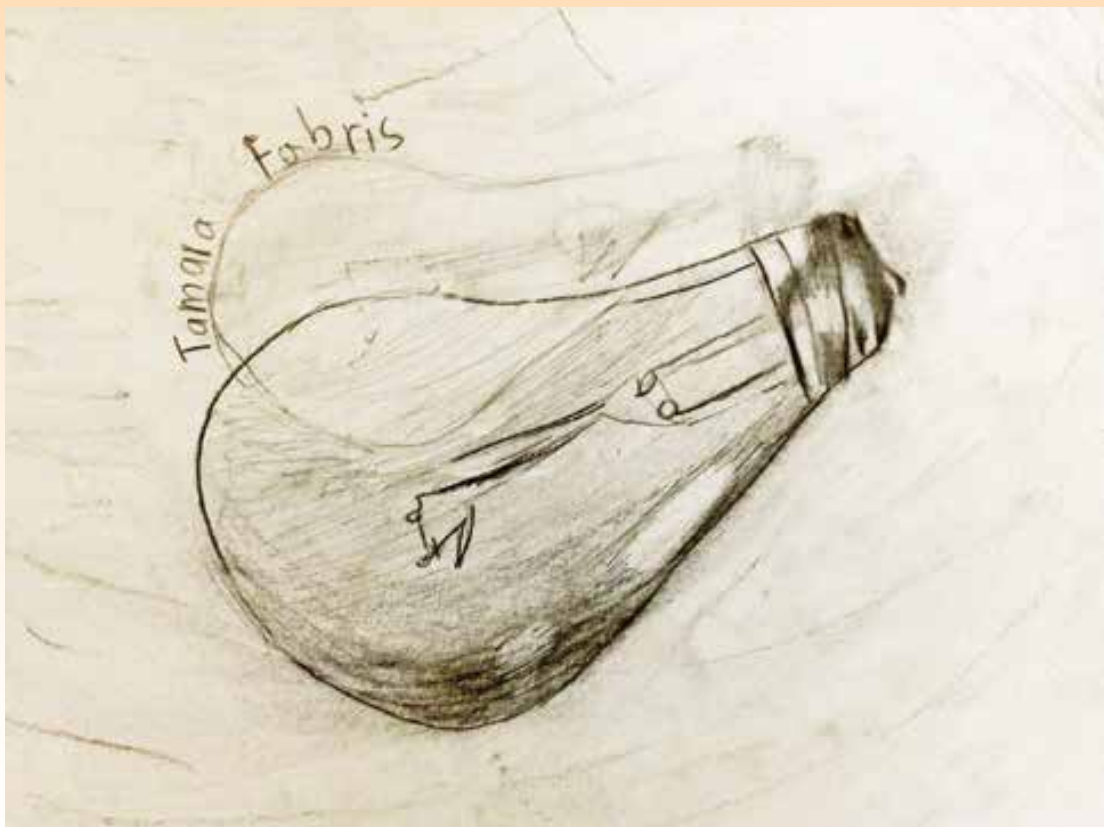
Маша Алвиновић 6В

Teo Bell 7A

Александар Вечић

Тамара Фабрис 7А

Смех до суза на рекреативној са grade 1

Сања, шта си ти у српском хороскопу?

- Бик.
- А, шта си у кинеском хороскопу?
- Свиња.
- Еј, баш супер, ја волим да једем печену прасетину.
- А ти, Надо, шта си ти у кинеском хороскопу?
- Не знам, Лука.
- Чекај, да погодим. Ти мора да си коза.

Сања, лепе су ти шуњалице.

- Хвала, Лано.
- Сања, купи себи и костим овце, одлично ће ти се слагати.

Дечице, ових дана ћемо правити супу од поврћа.

- Ееееее, супер!!! Једва чекамо!
- Тада ћу вам прочитати народну причу Клин чорба.
- Како то мислиш КЛИН чорба, је л' без поврћа?
- Ма, не. У тој чорби ће бити чак и парче меса.
- Како је онда КЛИН?
- Лано, не разумем...???? КЛИН има значење ЕКСЕР.
- Па, када нам кажеш да средимо и очистимо учионицу, ти нам пустиш песму CLEAN UP. Зар није онда КЛИН ЧОРБА - ЧИСТА ЧОРБА?

Урош Голубовић 6В

Хара Љапис 6Б

Луна Зимоњић 4В

Тара Милојевић 7А